

สนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตร
Patent Cooperation Treaty
(PCT)

ทำที่กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2513
แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2522
ปรับแก้เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2527 และเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2544

องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก
เจนีวา

WIPO
World Intellectual Property Organization
GENEVA

สนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตร

ทำที่กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2513

แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2522

ปรับแก้เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2527 และเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2544

สารบัญ

อารัมภบท

บทนำ

- ข้อ 1 การก่อตั้งสหภาพ
- ข้อ 2 บทนิยาม

หมวด 1 คำขอระหว่างประเทศ และการตรวจค้นระหว่างประเทศ

- ข้อ 3 คำขอระหว่างประเทศ
- ข้อ 4 คำร้อง
- ข้อ 5 รายละเอียดการประดิษฐ์
- ข้อ 6 ข้อถือสิทธิ
- ข้อ 7 รูปเขียน
- ข้อ 8 การอ้างสิทธิก่อน
- ข้อ 9 ผู้ยื่นคำขอ
- ข้อ 10 สำนักงานรับคำขอ
- ข้อ 11 วันยื่นคำขอและผลของคำขอระหว่างประเทศ
- ข้อ 12 การจัดส่งคำขอระหว่างประเทศไปยังสำนักกระหว่างประเทศและองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 13 การจัดให้มีสำเนาคำขอระหว่างประเทศที่สำนักงานที่ได้รับมอบหมาย
- ข้อ 14 ข้อบกพร่องบางประการในคำขอระหว่างประเทศ
- ข้อ 15 การตรวจค้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 16 องค์การตรวจค้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 17 การดำเนินการขององค์การตรวจค้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 18 รายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 19 การแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิที่สำนักกระหว่างประเทศ
- ข้อ 20 การสื่อสารไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมาย
- ข้อ 21 การประกาศโฆษณากระหว่างประเทศ
- ข้อ 22 การส่งสำเนา คำแปล และค่าธรรมเนียมไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมาย
- ข้อ 23 การชะลอการดำเนินการภายในประเทศ

- ข้อ 24 การสิ้นผลที่อาจเกิดขึ้นในรัฐที่ได้รับมอบหมาย
- ข้อ 25 การทบทวนโดยสำนักงานที่ได้รับมอบหมาย
- ข้อ 26 โอกาสในการแก้ไขให้ถูกต้องที่สำนักงานที่ได้รับมอบหมาย
- ข้อ 27 ข้อกำหนดในประเทศ
- ข้อ 28 การแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์ และรูปเขียนต่อสำนักงานที่ได้รับมอบหมาย
- ข้อ 29 ผลของการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศ
- ข้อ 30 ลักษณะอันเป็นความลับของคำขอระหว่างประเทศ

หมวด 2 การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

- ข้อ 31 การแสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 32 องค์การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 33 การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 34 การดำเนินการขององค์การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 35 รายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 36 การจัดส่ง การแปล และการติดต่อสื่อสารรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 37 การถอนการแสดงความจำนงหรือการเลือก
- ข้อ 38 ลักษณะอันเป็นความลับของการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ
- ข้อ 39 การส่งสำเนา คำแปล และค่าธรรมเนียมไปยังสำนักงานที่ถูกเลือก
- ข้อ 40 การชะลอการตรวจสอบภายในประเทศ และกระบวนการอื่น
- ข้อ 41 การแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์ และรูปเขียนต่อสำนักงานที่ถูกเลือก
- ข้อ 42 ผลของการตรวจสอบในประเทศของสำนักงานที่ถูกเลือก

หมวด 3 บทบัญญัติสามัญ

- ข้อ 43 การขอรับความคุ้มครองบางประเภท
- ข้อ 44 การขอรับความคุ้มครองสองประเภท
- ข้อ 45 สนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิบัตรภูมิภาค
- ข้อ 46 คำแปลที่ไม่ถูกต้องของคำขอระหว่างประเทศ
- ข้อ 47 กรอบเวลา
- ข้อ 48 ความล่าช้ากว่ากรอบเวลาในบางกรณี
- ข้อ 49 สิทธิที่จะดำเนินการต่อองค์การระหว่างประเทศ

หมวด 4 บริการทางเทคนิค

- ข้อ 50 การบริการข้อมูลทางด้านสิทธิบัตร
- ข้อ 51 ความช่วยเหลือทางเทคนิค
- ข้อ 52 ความสัมพันธ์กับบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งสนธิสัญญานี้

หมวด 5 บทบัญญัติทางด้านการบริหาร

- ข้อ 53 สมัชชา
- ข้อ 54 คณะกรรมการบริหาร
- ข้อ 55 สำนักระหว่างประเทศ
- ข้อ 56 คณะกรรมการเพื่อความร่วมมือทางเทคนิค
- ข้อ 57 การเงิน
- ข้อ 58 ข้อบังคับ

หมวด 6 ข้อพิพาท

- ข้อ 59 ข้อพิพาท

หมวด 7 การทบทวนและการแก้ไขเพิ่มเติม

- ข้อ 60 การทบทวนสนธิสัญญา
- ข้อ 61 การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางเรื่องของสนธิสัญญา

หมวด 8 บทบัญญัติสุดท้าย

- ข้อ 62 การเข้าเป็นภาคีของสนธิสัญญา
- ข้อ 63 การเริ่มต้นมีผลบังคับใช้ของสนธิสัญญา
- ข้อ 64 ข้อสงวน
- ข้อ 65 การใช้บังคับแบบค่อยเป็นค่อยไป
- ข้อ 66 การบอกเลิกสนธิสัญญา
- ข้อ 67 การลงนามและภาษา
- ข้อ 68 หน้าที่ในการเก็บรักษาเอกสาร
- ข้อ 69 การแจ้งให้ทราบ

รัฐภาคี

ปรารถนาที่จะมีส่วนร่วมพัฒนาความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปรารถนาที่จะให้มีการคุ้มครองการประดิษฐ์ตามกฎหมายที่สมบูรณ์แบบ

ปรารถนาที่จะทำให้การได้รับความคุ้มครองการประดิษฐ์เป็นไปโดยเรียบง่ายและ
ประหยัดยิ่งขึ้นในกรณีที่มีการขอรับความคุ้มครองในหลายประเทศ

ปรารถนาที่จะให้สาธารณชนเข้าถึงข้อมูลทางเทคนิคที่มีอยู่ในเอกสารบรรยายรายละเอียด
การประดิษฐ์ใหม่ๆ ได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ปรารถนาที่จะอำนวยความสะดวกและช่วยเร่งการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา
ด้วยการนำมาตราการต่างๆ ที่ออกแบบขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบกฎหมาย ทั้งใน
ระดับประเทศ หรือระดับภูมิภาค ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองการประดิษฐ์ โดยจัดให้มีข้อมูล
เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาวางเทคนิคที่มีอยู่สามารถเข้าถึงได้โดยง่ายขึ้น เพื่อนำไปปรับใช้กับความ
ต้องการที่เฉพาะเจาะจง และโดยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ขยาย
ปริมาณเพิ่มมากขึ้น

เชื่อมั่นว่าความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ จะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้เป็น
อย่างมาก

จึงได้จัดทำสนธิสัญญานี้

บทนำ

ข้อ 1

การก่อตั้งสหภาพ

(1) รัฐภาคีแห่งสนธิสัญญาฉบับนี้ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “รัฐภาคี”) ได้รวมตัวกันเป็นสหภาพเพื่อความร่วมมือในเรื่องการยื่น การตรวจค้น และการตรวจสอบ คำขอรับความคุ้มครองสำหรับการประดิษฐ์ และเพื่อให้บริการพิเศษทางเทคนิค สหภาพให้รู้ว่ามีเจตนาถึงความร่วมมือด้านสิทธิบัตรระหว่างประเทศ

(2) ห้ามมิให้ตีความบทบัญญัติใดในสนธิสัญญาฉบับนี้ไปในทางที่จะทำให้สิทธิตามอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมของบุคคลผู้มีสัญชาติหรือผู้มีภูมิลำเนาในรัฐภาคีของอนุสัญญาดังกล่าวลดน้อยลง

ข้อ 2

บทนิยาม

เพื่อวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ และเว้นแต่จะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง

(i) “คำขอ” หมายความว่า คำขอรับความคุ้มครองสำหรับการประดิษฐ์ การกล่าวถึง “คำขอ” ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึงคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ หนังสือรับรองอรรถประโยชน์ อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตรหรือหนังสือรับรองการต่อยอดการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ที่ต่อยอดการประดิษฐ์ และหนังสือรับรองอรรถประโยชน์ที่ต่อยอดการประดิษฐ์

(ii) การกล่าวถึง “สิทธิบัตร” ให้ถือเป็นการกล่าวถึงสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ หนังสือรับรองอรรถประโยชน์ อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตรหรือหนังสือรับรองการต่อยอดการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ที่ต่อยอดการประดิษฐ์ และหนังสือรับรองอรรถประโยชน์ที่ต่อยอดการประดิษฐ์

(iii) “สิทธิบัตรในประเทศ” หมายความว่า สิทธิบัตรที่ออกโดยองค์การที่มีอำนาจของรัฐ

(iv) “สิทธิบัตรภูมิภาค” หมายความว่า สิทธิบัตรที่ออกโดยองค์การที่มีอำนาจของรัฐ หรือองค์การระดับระหว่างประเทศที่มีอำนาจในการออกสิทธิบัตรที่มีผลในรัฐต่างๆ มากกว่าหนึ่งรัฐขึ้นไป

(v) “คำขอกุมิภาค” หมายความว่า คำขอสำหรับสิทธิบัตรภูมิภาค

(vi) การกล่าวถึง “คำขอในประเทศ” ให้ถือเป็นการกล่าวถึงคำขอสำหรับสิทธิบัตรในประเทศและสิทธิบัตรภูมิภาค นอกเหนือจากคำขอที่ยื่นตามสนธิสัญญาฉบับนี้

(vii) “คำขอระหว่างประเทศ” หมายความว่า คำขอที่ยื่นตามสนธิสัญญาฉบับนี้

(viii) การกล่าวถึง “คำขอ” ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึงคำขอระหว่างประเทศและคำขอในประเทศ

(ix) การกล่าวถึง “สิทธิบัตร” ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึงสิทธิบัตรในประเทศและสิทธิบัตรภูมิภาค

(x) การกล่าวถึง “กฎหมายภายในประเทศ” ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึงกฎหมายภายในของรัฐภาคีหรือ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับคำขอมติภาค หรือสิทธิบัตรภูมิภาค ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึงสนธิสัญญาที่บัญญัติเกี่ยวกับการยื่นคำขอมติภาคหรือการออกสิทธิบัตรภูมิภาค

(xi) “วันยื่นคำขอครั้งแรก” เพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณกรอบระยะเวลา ให้หมายความถึง

(๑) วันยื่นคำขอซึ่งถูกอ้างการมีสิทธิก่อน ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศมีการอ้างสิทธิก่อนตามข้อ 8

(๒) วันยื่นคำขอครั้งแรกซึ่งถูกอ้างการมีสิทธิก่อน ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศมีการอ้างสิทธิก่อนหลายครั้งตามข้อ 8

(๓) วันยื่นคำขอระหว่างประเทศของคำขอนั้น ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศไม่มีการอ้างสิทธิก่อนตามข้อ 8

(xii) “สำนักงานในประเทศ” หมายความว่า องค์กรของรัฐบาลของรัฐภาคีที่ได้รับมอบหมายให้ออกสิทธิบัตร การกล่าวถึง “สำนักงานในประเทศ” ให้รวมถึงองค์กรระดับระหว่างประเทศที่รัฐต่าง ๆ ได้มอบหมายภารกิจในการออกสิทธิบัตรภูมิภาคด้วย แต่รัฐเหล่านั้นต้องมีอย่างน้อยหนึ่งรัฐที่เป็นรัฐภาคี และรัฐเหล่านั้นมอบอำนาจแก่องค์กรนั้นให้มีหน้าที่และใช้อำนาจตามที่สนธิสัญญาและข้อบังคับได้ให้ไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานในประเทศทั้งหลาย

(xiii) “สำนักงานที่ได้รับมอบหมาย” หมายความว่า สำนักงานในประเทศของรัฐที่ผู้ยื่นคำขอมอบหมายหรือสำนักงานที่กระทำการแทนรัฐนั้นตามหมวด 1 ของสนธิสัญญานี้

(xiv) “สำนักงานที่ถูกละเลือก” หมายความว่า สำนักงานในประเทศของรัฐที่ผู้ยื่นคำขอเลือกหรือสำนักงานที่กระทำการแทนรัฐนั้นตามหมวด 2 ของสนธิสัญญานี้

(xv) “สำนักงานรับคำขอ” หมายความว่า สำนักงานในประเทศหรือองค์กรระดับระหว่างประเทศที่มีผู้ยื่นคำขอระหว่างประเทศ

(xvi) “สหภาพ” หมายความว่า สหภาพความร่วมมือทางด้านสิทธิบัตรระหว่างประเทศ

(xvii) “สมัชชา” หมายความว่า สมัชชาแห่งสหภาพ

(xviii) “องค์กร” หมายความว่า องค์กรทรัพย์สินทางปัญญาโลก

(xix) “สำนักระหว่างประเทศ” หมายความว่า สำนักระหว่างประเทศขององค์กร และตราบเท่าที่สหภาพสำนักงานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างประเทศ (“บี ไอ อาร์ พี ไอ”) ยังคงมีอยู่ ให้หมายความรวมถึงสหภาพของสำนักงานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างประเทศด้วย

(xx) “ผู้อำนวยการใหญ่” หมายความว่า ผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาของโลก และตราบเท่าที่ “บี ไอ อาร์ พี ไอ” ยังคงมีอยู่ ให้หมายความรวมถึงผู้อำนวยการของ “บี ไอ อาร์ พี ไอ” ด้วย

หมวด 1

คำขอระหว่างประเทศ และการตรวจค้นระหว่างประเทศ

ข้อ 3

คำขอระหว่างประเทศ

(1) คำขอรับความคุ้มครองการประดิษฐ์ในรัฐภาคีใด ๆ อาจยื่นเป็นคำขอระหว่างประเทศตามสนธิสัญญานี้ได้

(2) คำขอระหว่างประเทศต้องมีคำร้องขอ รายละเอียดการประดิษฐ์ ข้อถือสิทธิอย่างน้อยหนึ่งข้อ รูปเขียนอย่างน้อยหนึ่งรูป (ในกรณีที่กำหนดให้ต้องมี) และบทสรุปการประดิษฐ์ตามที่กำหนดในสนธิสัญญานี้และในข้อบังคับ

(3) บทสรุปการประดิษฐ์มีไว้เพื่อประโยชน์ในด้านข้อมูลทางเทคนิคเท่านั้น และไม่สามารถนำมาพิจารณาเพื่อประโยชน์อื่นใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการตีความขอบเขตที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครอง

(4) คำขอระหว่างประเทศจะต้อง

- (i) ใช้ภาษาที่กำหนด
- (ii) เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องรูปแบบที่กำหนด
- (iii) เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องความเป็นเอกภาพของการประดิษฐ์
- (iv) ชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด

ข้อ 4

คำร้อง

(1) คำร้องต้องประกอบด้วย

(i) คำร้องขอให้ดำเนินการพิจารณาคำขอระหว่างประเทศตามสนธิสัญญานี้

(ii) การระบุรัฐภาคีหนึ่งหรือหลายรัฐเพื่อขอรับความคุ้มครองการประดิษฐ์โดยผลของคำขอระหว่างประเทศ (“รัฐที่ได้รับมอบหมาย”) ถ้าสามารถขอรับสิทธิบัตรภูมิภาคสำหรับรัฐที่ได้รับมอบหมายได้ และผู้ยื่นคำขอประสงค์จะขอรับสิทธิบัตรภูมิภาคมากกว่าสิทธิบัตรในประเทศ ให้ระบุความประสงค์ดังกล่าวไว้ในคำขอ ถ้าตามสนธิสัญญาเกี่ยวกับสิทธิบัตรภูมิภาค ผู้ยื่นคำขอไม่สามารถจำกัดคำขอให้มีผลแต่เฉพาะบางรัฐที่เป็นภาคีแห่งสนธิสัญญานั้นได้ การระบุรัฐภาคีแห่งสนธิสัญญาดังกล่าวรัฐใดรัฐหนึ่ง และระบุว่าประสงค์จะขอรับสิทธิบัตรภูมิภาค ให้ถือว่าเป็นการระบุรัฐที่เป็นภาคีแห่งสนธิสัญญานั้นทุกรัฐ และถ้าตามกฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับ

มอบหมาย กำหนดให้การระบุรัฐนั้นีผลเป็นคำขอรับสิทธิบัตรภูมิภาค ให้ถือว่าการระบุรัฐดังกล่าวเป็นการระบุความประสงค์ที่จะขอรับสิทธิบัตรภูมิภาค

(iii) ชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอและตัวแทน (ถ้ามี)

(iv) ชื่อการประดิษฐ์

(v) ชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับนักประดิษฐ์ ในกรณีที่กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายอย่างน้อยหนึ่งรัฐกำหนดให้ต้องมีข้อมูลนั้นในขณะยื่นคำขอในประเทศ แต่ถ้าไม่มี

กฎหมายภายในกำหนดเช่นนั้น การจัดให้มีชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับนักประดิษฐ์ อาจทำในคำร้องนั่นเอง หรือแยกแจ้งเป็นหนังสือไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายแต่ละสำนักงาน ซึ่งมีกฎหมายภายในกำหนดให้ต้องมีชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับนักประดิษฐ์ แต่อนุญาตให้แจ้งข้อมูลดังกล่าวภายหลังจากการยื่นคำขอในประเทศได้

(2) การระบุรัฐทุกครั้งต้องชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด ภายในกรอบเวลาที่กำหนด

(3) เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอต้องการขอรับความคุ้มครองประเภทอื่นใดที่กล่าวถึงในข้อ 43 การระบุรัฐ ให้หมายความว่า ความคุ้มครองที่ประสงค์จะได้รับ ประกอบด้วยการให้สิทธิบัตรโดยหรือสำหรับรัฐที่ได้รับมอบหมาย เพื่อประโยชน์ของวรรคนี้ มิให้นำข้อ 2 (ii) มาใช้บังคับ

(4) การไม่ระบุชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับนักประดิษฐ์ในคำร้อง จะไม่มีผลกระทบในรัฐที่ได้รับมอบหมายใด ๆ ซึ่งมีกฎหมายภายในกำหนดให้ต้องมีข้อมูลดังกล่าว แต่อนุญาตให้แจ้งภายหลังจากการยื่นคำขอในประเทศได้ การไม่ระบุข้อมูลดังกล่าวในหนังสือแจ้งแยกต่างหากจากคำร้อง จะไม่มีผลกระทบในรัฐที่ได้รับมอบหมายใด ๆ ที่กฎหมายภายในของรัฐนั้นมีได้กำหนดให้ต้องมีชื่อและข้อมูลดังกล่าว

ข้อ 5

รายละเอียดการประดิษฐ์

รายละเอียดการประดิษฐ์จะต้องเปิดเผยการประดิษฐ์ในลักษณะที่ชัดเจนและสมบูรณ์เพียงพอที่จะทำให้บุคคลผู้มีความชำนาญในสาขานั้นสามารถทำขึ้นมาได้

ข้อ 6

ข้อถือสิทธิ

ข้อถือสิทธิจะต้องระบุสิ่งที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครอง ข้อถือสิทธิจะต้องชัดเจนรัดกุม และมีรายละเอียดการประดิษฐ์รองรับอย่างครบถ้วน

ข้อ 7 รูปเขียน

(1) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (2) (ii) จะต้องมีรูปเขียนในกรณีที่จำเป็น เพื่อให้สามารถเข้าใจการประดิษฐ์ได้

(2) ในกรณีที่รูปเขียนไม่มีความจำเป็นต่อการทำความเข้าใจการประดิษฐ์ แต่ลักษณะการประดิษฐ์สามารถอธิบายได้ด้วยรูปเขียน

(i) ผู้ยื่นคำขออาจยื่นรูปเขียนดังกล่าวมาพร้อมกับคำขอระหว่างประเทศก็ได้

(ii) สำนักงานที่ได้รับมอบหมายใด ๆ อาจกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอยื่นรูปเขียนนั้นต่อสำนักงานภายในกรอบเวลาที่กำหนดก็ได้

ข้อ 8 การอ้างสิทธิก่อน

(1) คำขอระหว่างประเทศอาจมีคำประกาศตามที่กำหนดในข้อบังคับ เพื่ออ้างสิทธิก่อนในคำขอหนึ่ง หรือหลายคำขอที่ได้ยื่นก่อนหน้าในหรือสำหรับประเทศใด ๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม

(2) (๑) ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในวรรคย่อย (๒) เงื่อนไขและผลของการอ้างสิทธิก่อนที่ประกาศตามวรรค (1) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อ 4 ของ อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม ฉบับกรุงสต็อกโฮล์ม

(๒) คำขอระหว่างประเทศซึ่งการมีสิทธิก่อนในคำขอหนึ่งหรือหลายคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนหน้านั้นในรัฐภาคีถูกกล่าวอ้าง อาจระบุชื่อรัฐนั้นให้เป็นรัฐที่ได้รับมอบหมายก็ได้ ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศได้กล่าวอ้างการมีสิทธิก่อนในคำขอในประเทศหนึ่งหรือหลายคำขอ ที่ได้ยื่นไว้ในหรือสำหรับรัฐที่ได้รับมอบหมาย หรือในกรณีที่การมีสิทธิก่อนในคำขอระหว่างประเทศที่มอบหมายรัฐภาคีเพียงรัฐเดียวถูกกล่าวอ้าง ให้เงื่อนไขและผลของสิทธิก่อนที่ถูกล่าวอ้างในรัฐภาคีนั้น เป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐนั้น

ข้อ 9 ผู้ยื่นคำขอ

(1) ผู้ใด มีภูมิลำเนาหรือมีสัญชาติของรัฐภาคีอาจยื่นคำขอระหว่างประเทศก็ได้

(2) สมัชชาอาจอนุญาตให้ผู้มีภูมิลำเนาและผู้มีสัญชาติของประเทศใด ๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมซึ่งมิได้เป็นภาคีของสนธิสัญญานี้ ยื่นคำขอระหว่างประเทศก็ได้

(3) หลักการเรื่องภูมิลำเนา สัญชาติ และการใช้หลักการทั้งสองข้างต้นในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอหลายคน หรือในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอเหล่านั้นมีใช้บุคคลเดียวกันในรัฐที่ได้รับมอบหมายทั้งหมด ถูกบัญญัติไว้ในข้อบังคับ

ข้อ 10

สำนักงานรับคำขอ

คำขอระหว่างประเทศจะต้องยื่นต่อสำนักงานรับคำขอที่กำหนด ซึ่งสำนักงานดังกล่าวจะตรวจสอบและดำเนินการกับคำขอนั้นตามที่บัญญัติในสนธิสัญญานี้และข้อบังคับ

ข้อ 11

วันยื่นคำขอและผลของคำขอระหว่างประเทศ

(1) ให้สำนักงานรับคำขอถือวันที่ได้รับคำขอระหว่างประเทศเป็นวันยื่นคำขอระหว่างประเทศ หากปรากฏแก่สำนักงานนั้นว่า ในขณะที่รับคำขอ

(i) ไม่ปรากฏอย่างชัดเจนว่าผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ไม่มีสิทธิยื่นคำขอระหว่างประเทศต่อสำนักงานรับคำขอด้วยเหตุของภูมิลำเนาหรือสัญชาติ

(ii) คำขอระหว่างประเทศได้ใช้ภาษาที่กำหนด

(iii) คำขอระหว่างประเทศอย่างน้อยที่สุดต้องมีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) สิ่งที่ยื่นซึ่งว่าประสงค์จะให้ยื่นคำขอระหว่างประเทศ

(๒) การระบุชื่อรัฐภาคีอย่างน้อยหนึ่งรัฐ

(๓) ชื่อของผู้ยื่นคำขอตามที่กำหนด

(๔) ส่วนหนึ่งที่มองอย่างผิวเผินว่าเป็นรายละเอียดการประดิษฐ์

(๕) ส่วนหนึ่งที่มองอย่างผิวเผินว่าเป็นข้อถือสิทธิอย่างน้อยหนึ่งข้อ

(2) (๑) ถ้าสำนักงานรับคำขอพบว่าในขณะที่รับคำขอนั้น คำขอระหว่างประเทศมิได้เป็นไปตามรายการที่กำหนดในวรรค (1) ให้สำนักงานแจ้งตามที่กำหนดในข้อบังคับให้ผู้ยื่นคำขอยื่นเอกสารแก้ไขให้ถูกต้อง

(๒) ถ้าผู้ยื่นคำขอปฏิบัติตามที่ได้รับแจ้งตามที่กำหนดในข้อบังคับ ให้สำนักงานรับคำขอระบุให้วันที่ได้รับเอกสารที่แก้ไขให้ถูกต้องนั้นเป็นวันยื่นคำขอระหว่างประเทศ

(3) ภายใต้บังคับข้อ 64 (4) คำขอระหว่างประเทศใดเป็นไปตามรายการที่กำหนดในอนุวรรค (i) ถึง (iii) ของวรรค (1) และได้มีการระบุวันยื่นคำขอระหว่างประเทศให้แล้ว ให้คำขอดังกล่าวมีผลเช่นเดียวกับคำขอในประเทศโดยปกติในแต่ละรัฐที่ได้รับมอบหมาย นับแต่วันยื่นคำขอระหว่างประเทศ โดยให้ถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันยื่นคำขอที่แท้จริงในแต่ละรัฐที่ได้รับมอบหมาย

(4) คำขอระหว่างประเทศใดที่เป็นไปตามรายการที่กำหนดในอนุวรรค (i) ถึง (iii) ของวรรค (1) ให้มีผลเท่ากับการยื่นคำขอในประเทศโดยปกติ ตามความหมายที่กำหนดในอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม

ข้อ 12

การจัดส่งคำขอระหว่างประเทศไปยังสำนักกระหว่างประเทศ และองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศ

(1) ให้เก็บคำขอระหว่างประเทศฉบับหนึ่งไว้ที่สำนักงานรับคำขอ (“คำขอฉบับสำนักงานรับคำขอ”) ให้จัดส่งฉบับหนึ่ง (“คำขอฉบับสำนักกระหว่างประเทศ”) ไปยังสำนักกระหว่างประเทศ และให้จัดส่งอีกฉบับหนึ่ง (“คำขอฉบับองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศ”) ไปยังองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่กล่าวถึงในข้อ 16 ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

(2) คำขอฉบับสำนักกระหว่างประเทศให้ถือเป็นฉบับที่ถูกต้องของคำขอระหว่างประเทศ

(3) ให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศถูกถอน หากสำนักกระหว่างประเทศมิได้รับคำขอฉบับสำนักกระหว่างประเทศภายในกรอบเวลาที่กำหนด

ข้อ 13

การจัดให้มีสำเนาคำขอระหว่างประเทศที่สำนักงานที่ได้รับมอบหมาย

(1) สำนักงานที่ได้รับมอบหมายใด ๆ อาจขอให้สำนักกระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาคำขอระหว่างประเทศมาให้ก่อนมีการติดต่อสื่อสารตามที่กำหนดในข้อ 20 ก็ได้ และให้สำนักกระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาดังกล่าวให้แก่สำนักงานที่ได้รับมอบหมายโดยเร็วที่สุดหลังจากสิ้นสุดระยะเวลา 1 ปีนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก

(2) (เอ) ผู้ยื่นคำขออาจจัดส่งสำเนาคำขอระหว่างประเทศของตนไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายใด ๆ ในเวลาใดก็ได้

(บี) ผู้ยื่นคำขออาจขอให้สำนักกระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาคำขอระหว่างประเทศของตนฉบับหนึ่งไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายในเวลาใดก็ได้ และให้สำนักกระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาดังกล่าวไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายนั้นโดยเร็วที่สุด

(ซี) สำนักงานในประเทศใด ๆ อาจแจ้งต่อสำนักกระหว่างประเทศว่าไม่ประสงค์ที่จะรับสำเนาตามความในอนุวรรค (บี) ในกรณีเช่นนี้ มิให้นำความในอนุวรรคดังกล่าวมาใช้บังคับแก่สำนักงานแห่งนั้น

ข้อ 14

ข้อบกพร่องบางประการในคำขอระหว่างประเทศ

(1) (เอ) สำนักงานรับคำขอต้องตรวจว่า คำขอระหว่างประเทศมีข้อบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้หรือไม่ กล่าวคือ

- (i) ไม่ได้มีการลงนามตามที่กำหนดในข้อบังคับ
- (ii) ไม่มีข้อบ่งชี้ตามที่กำหนดเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอ
- (iii) ไม่มีชื่อการประดิษฐ์
- (iv) ไม่มีบทสรุปการประดิษฐ์
- (v) ไม่เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในข้อบังคับ

(บี) หากสำนักงานรับคำขอพบข้อบกพร่องข้อใดข้อหนึ่งดังกล่าวข้างต้น ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทำการแก้ไขคำขอระหว่างประเทศให้ถูกต้องภายในกรอบเวลาที่กำหนด หากผู้ยื่นคำขอไม่ปฏิบัติตาม ให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศนั้นถูกถอน และให้สำนักงานรับคำขอประกาศการถอนคำขอนั้น

(2) หากคำขอระหว่างประเทศอ้างถึงรูปเขียนซึ่งมีได้มืออยู่จริงในคำขอนั้น ให้สำนักงานรับคำขอแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ และผู้ยื่นคำขออาจจัดส่งรูปเขียนนั้นไปยังสำนักงานรับคำขอภายในกรอบเวลาที่กำหนด ถ้าหากผู้ยื่นคำขอดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าวันที่สำนักงานรับคำขอได้รับรูปเขียนเป็นวันยื่นคำขอระหว่างประเทศ แต่ถ้ามิได้ดำเนินการเช่นนั้น ให้ถือว่าไม่มีการอ้างถึงรูปเขียนนั้นแต่อย่างใด

(3) (เอ) ถ้าหากสำนักงานรับคำขอพบว่า ยังมีได้มือชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในข้อ 3 (4) (iv) หรือยังมีได้มือชำระค่าธรรมเนียมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐที่ได้รับมอบหมายตามที่กำหนดในข้อ 4 (2) ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศนั้นถูกถอนและให้สำนักงานรับคำขอประกาศการถอนคำขอนั้น

(บี) หากสำนักงานรับคำขอพบว่า ได้มีการชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในข้อ 4 (2) สำหรับรัฐที่ได้รับมอบหมายรัฐหนึ่ง หรือหรือหลายรัฐแล้ว (แต่ไม่ทั้งหมด) ภายในกรอบเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ขอได้ถอนการระบุชื่อรัฐที่ได้รับมอบหมายซึ่งตนมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด และให้สำนักงานรับคำขอประกาศการถอนนั้น

(4) หากภายหลังจากครบวันยื่นขอระหว่างประเทศให้แก่คำขอระหว่างประเทศแล้ว สำนักงานรับคำขอตรวจพบภายในกรอบเวลาที่กำหนดว่า คำขอระหว่างประเทศมิได้มีข้อกำหนดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ระบุไว้ในข้อ (i) – (iii) ของข้อ 11 (1) อย่างครบถ้วนในวันนั้น ให้ถือว่าคำขอนั้นถูกถอน และให้สำนักงานรับคำขอประกาศการถอนนั้น

ข้อ 15

การตรวจค้นระหว่างประเทศ

- (1) คำขอระหว่างประเทศแต่ละฉบับจะต้องมีการตรวจค้นระหว่างประเทศ
- (2) วัตถุประสงค์ของการตรวจค้นระหว่างประเทศ คือ เพื่อค้นหาคนที่ปรากฏอยู่แล้วที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น
- (3) การตรวจค้นระหว่างประเทศให้พิจารณาจากข้อถือสิทธิเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงรายละเอียดการประดิษฐ์ และรูปเขียน (ถ้ามี)
- (4) องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศตามที่กล่าวถึงในข้อ 16 ต้องพยายามค้นหาคนที่ปรากฏอยู่แล้วที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และไม่ว่ากรณีใดๆ ให้ตรวจสอบจากเอกสารที่ระบุในข้อบังคับด้วย
- (5) (เอ) ถ้าหากกฎหมายภายในของรัฐภาคีอนุญาตให้ทำได้ ผู้ยื่นคำขอซึ่งได้ยื่นคำขอในประเทศต่อสำนักงานในประเทศของรัฐนั้นหรือที่กระทำการแทนรัฐนั้น อาจร้องขอตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายนั้น ให้มีการตรวจค้นคำขอนั้นเหมือนกับการตรวจค้นระหว่างประเทศ (“การตรวจค้นแบบระหว่างประเทศ”) ก็ได้
- (บี) ถ้าหากกฎหมายภายในของรัฐภาคีอนุญาตให้ทำได้ สำนักงานในประเทศของรัฐนั้นหรือที่กระทำการแทนรัฐนั้น อาจนำคำขอในประเทศใดๆ ที่ได้ยื่นไว้ต่อตนมาทำการตรวจค้นแบบระหว่างประเทศก็ได้
- (ซี) การตรวจค้นแบบระหว่างประเทศให้ดำเนินการโดยองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศที่กล่าวถึงในข้อ 16 ซึ่งจะมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจค้นระหว่างประเทศ ถ้าคำขอในประเทศนั้นเป็นคำขอระหว่างประเทศที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) และ (บี) ถ้าหากคำขอในประเทศได้ใช้ภาษาซึ่งองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศเห็นว่าไม่มีศักยภาพที่จะพิจารณาได้ ให้ทำการตรวจค้นแบบระหว่างประเทศโดยอาศัยคำแปลที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำเป็นภาษาที่กำหนดไว้สำหรับคำขอระหว่างประเทศ ซึ่งองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศยอมรับที่จะพิจารณาให้ ทั้งนี้ คำขอในประเทศ และคำแปลตามที่กำหนด จะต้องอยู่ในรูปแบบที่กำหนดไว้สำหรับคำขอระหว่างประเทศ

ข้อ 16

องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศ

- (1) การตรวจค้นระหว่างประเทศให้ดำเนินการโดยองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศซึ่งอาจจะเป็นสำนักงานในประเทศ หรือองค์กรระดับระหว่างประเทศ เช่น สถาบันสิทธิบัตรระหว่างประเทศก็ได้ ซึ่งจะมีภาระหน้าที่ในการจัดทำรายงานการตรวจค้นเอกสารเพื่อค้นหาคนที่ปรากฏอยู่แล้วที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์ตามคำขอด้วย

(2) ในระหว่างที่ยังมิได้รวมศูนย์องค์การตรวจค้นระหว่างประเทศให้มีเพียงแห่งเดียว ถ้ามีองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศอยู่หลายแห่ง ให้สำนักงานรับคำขอแต่ละแห่งระบุชื่อองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งให้มีอำนาจในการตรวจค้นคำขอระหว่างประเทศที่ได้ยื่นต่อสำนักงานรับคำขอนั้น ตามบทบัญญัติของความตกลงที่ใช้บังคับตามที่กล่าวถึงในวรรค (3) (บี)

(3) (เอ) องค์การตรวจค้นระหว่างประเทศจะต้องได้รับการแต่งตั้งจากสมัชชา สำนักงานในประเทศใดและองค์การระดับระหว่างประเทศใดที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อกำหนดในอนุวรรค (ซี) อาจได้รับแต่งตั้งเป็นองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศก็ได้

(บี) การแต่งตั้งให้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของสำนักงานในประเทศหรือองค์การระดับระหว่างประเทศที่จะได้รับแต่งตั้ง และความตกลงระหว่างสำนักงานหรือองค์การนั้นกับสำนักงานระหว่างประเทศโดยได้รับความเห็นชอบจากสมัชชา ในความตกลงนั้นให้ระบุสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำสัญญาอย่างเป็นทางการของสำนักงานหรือองค์การนั้นว่าจะบังคับใช้และปฏิบัติตามหลักสามัญของการตรวจค้นระหว่างประเทศ

(ซี) ในข้อบังคับมีข้อกำหนดขั้นต่ำ โดยเฉพาะเรื่องอัตรากำลังบุคลากรและการจัดเตรียมเอกสาร ซึ่งสำนักงานในประเทศหรือองค์การใด ๆ จะต้องมิให้พร้อมก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งได้ และจะต้องมิให้พร้อมตลอดระยะเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง

(ดี) การแต่งตั้งจะต้องกำหนดระยะเวลาไว้ แต่อาจขยายเวลาออกไปอีกได้

(อี) ก่อนที่สมัชชาจะพิจารณาชี้ขาดในเรื่องการแต่งตั้งสำนักงานในประเทศหรือองค์การระดับระหว่างประเทศใด ๆ หรือเรื่องการขยายระยะเวลาการแต่งตั้ง หรือก่อนที่จะปล่อยให้ระยะเวลาการแต่งตั้งสิ้นสุดลง สมัชชาจะต้องฟังสำนักงานหรือองค์การที่มีส่วนได้เสีย และหารือคณะกรรมการความร่วมมือทางวิชาการที่กล่าวถึงในข้อ 56 เมื่อมีการจัดตั้งคณะกรรมการดังกล่าวขึ้นแล้ว

ข้อ 17

การดำเนินการขององค์การตรวจค้นระหว่างประเทศ

(1) การดำเนินการขององค์การตรวจค้นระหว่างประเทศให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของสนธิสัญญา ข้อบังคับ และความตกลงที่สำนักระหว่างประเทศทำกับสำนักงานดังกล่าวตามสนธิสัญญานี้และข้อบังคับ

(2) (เอ) หากองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศพิจารณาเห็นว่า

- (i) คำขอระหว่างประเทศเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องตรวจค้นระหว่างประเทศไม่จำเป็นต้องตรวจค้นตามข้อบังคับ และเป็นกรณีตัดสินใจจะไม่ตรวจค้น หรือ
- (ii) รายละเอียดการประดิษฐ์ ข้อถือสิทธิ หรือรูปเขียนนั้นไม่เป็นไปตามข้อกำหนดจนถึงขนาดที่ไม่สามารถทำการตรวจค้นให้ได้

ให้องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศประกาศเช่นนั้นและแจ้งไปยังผู้ยื่นคำขอและสำนักกระหว่างประเทศว่าจะไม่จัดทำรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ

(บี) ถ้าพบว่ามีเหตุใด ๆ ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) สัมพันธ์กับข้อถือสิทธิบางข้อเท่านั้น ให้ระบุเหตุการณ์ดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อถือสิทธินั้นในรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ แต่สำหรับข้อถือสิทธิอื่น ให้จัดทำรายงานตามที่บัญญัติในข้อ 18

(3) (เอ) ถ้าองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศพิจารณาเห็นว่า คำขอระหว่างประเทศไม่เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องความเป็นเอกภาพของการประดิษฐ์ตามที่กำหนดในข้อบังคับ ให้องค์กรแจ้งไปยังผู้ยื่นคำขอให้ชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม ให้องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศจัดทำรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศในส่วนของคำขอระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์ที่กล่าวถึงครั้งแรกในข้อถือสิทธินั้น (“การประดิษฐ์หลัก”) และให้จัดทำรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศในส่วนของคำขอระหว่างประเทศที่มีการชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมต่อเมื่อได้มีการชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมดังกล่าวภายในกรอบเวลาที่กำหนดแล้ว

(บี) กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายอาจกำหนดว่า หากสำนักงานในประเทศของรัฐนั้นพบว่า การแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอไปชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมตามที่บัญญัติในอนุวรรค (เอ) ขององค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศเป็นไปโดยชอบแล้ว และหากผู้ยื่นคำขอยังมิได้ชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมทั้งหมด ให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศในส่วนที่ยังมิได้ตรวจค้นเพราะเหตุที่ยังมิได้ชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมนั้นถูกถอน เท่าที่เกี่ยวข้องกับผลที่เกิดในรัฐนั้น เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอจะได้อำนาจค่าธรรมเนียมพิเศษให้แก่สำนักงานในประเทศของรัฐนั้น

ข้อ 18

รายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ

(1) ให้จัดทำรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศภายในกรอบเวลาและรูปแบบที่กำหนด

(2) ให้องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศจัดส่งรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศไปให้ผู้ยื่นคำขอและสำนักกระหว่างประเทศในทันทีที่จัดทำรายงานดังกล่าวแล้ว

(3) รายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ หรือคำประกาศที่กล่าวถึงในข้อ 17 (2) (เอ) จะต้องได้รับการแปลตามที่กำหนดในข้อบังคับ การแปลดังกล่าว ให้จัดเตรียมโดยสำนักกระหว่างประเทศ หรือภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักกระหว่างประเทศ

ข้อ 19

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิที่สำนักกระหว่างประเทศ

(1) ภายหลังจากได้รับรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิในคำขอรับระหว่างประเทศได้หนึ่งครั้ง โดยยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมต่อสำนักกระหว่างประเทศภายในกรอบเวลาที่กำหนด ในขณะที่เดียวกันผู้ยื่นคำขออาจยื่นคำชี้แจงโดยย่อตามที่กำหนดในข้อบังคับ อธิบายเรื่องการแก้ไขเพิ่มเติม และชี้แจงผลกระทบที่อาจเกิดต่อรายละเอียดการประดิษฐ์และรูปเขียนนั้นก็ได้

(2) การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องไม่เกินไปกว่าการประดิษฐ์ที่ได้เปิดเผยไว้ในคำขอรับระหว่างประเทศที่ยื่นไว้แล้ว

(3) ถ้าหากกฎหมายภายในของประเทศที่ได้รับมอบหมายประเทศได้อนุญาตให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเกินไปกว่าการประดิษฐ์ที่ได้เปิดเผยไว้ได้ การไม่ปฏิบัติตามวรรค (2) จะไม่ก่อให้เกิดผลใด ๆ ในประเทศนั้น

ข้อ 20

การสื่อสารไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมาย

(1) (เอ) คำขอระหว่างประเทศ พร้อมกับรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ (รวมทั้งการระบุข้อมูลที่กล่าวถึงในข้อ 17 (2) (บี)) หรือคำประกาศตามข้อ 17 (2) (เอ) จะต้องถูกสื่อสารไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายทุกแห่ง ตามที่กำหนดในข้อบังคับ เว้นแต่สำนักงานที่ได้รับมอบหมายจะสละสิทธิในข้อกำหนดดังกล่าวนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน

(บี) การสื่อสาร ให้รวมถึง คำแปล (ตามที่กำหนด) ของรายงานหรือคำประกาศดังกล่าวด้วย

(2) หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิตามข้อ 19 (1) การสื่อสารจะต้องมีข้อความทั้งหมดของข้อถือสิทธิที่ได้ยื่นไว้และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม หรือมีข้อความทั้งหมดของข้อถือสิทธิที่ได้ยื่นไว้ พร้อมทั้งระบุส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม อย่างไรก็ดี และให้รวมถึงคำชี้แจงที่กล่าวถึงในข้อ 19 (1) ด้วย (ถ้ามี)

(3) หากสำนักงานที่ได้รับมอบหมายหรือผู้ยื่นคำขอร้องขอ ให้องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศส่งสำเนาเอกสารที่อ้างถึงในรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศไปยังสำนักงานดังกล่าว หรือผู้ยื่นคำขอตามลำดับ ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

ข้อ 21

การประกาศโฆษณาระหว่างประเทศ

(1) ให้สำนักระหว่างประเทศประกาศโฆษณาคำขอระหว่างประเทศ

(2) (เอ) ภายใต้บังคับของข้อยกเว้นที่กำหนดในอนุวรรค (บี) และในข้อ 64 (3) การประกาศโฆษณาระหว่างประเทศของคำขอระหว่างประเทศให้เกิดขึ้นทันทีที่สิ้นสุดระยะเวลา 18 เดือน นับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรกของคำขอนั้น

(บี) ผู้ยื่นคำขออาจขอให้สำนักระหว่างประเทศประกาศโฆษณาคำขอระหว่างประเทศของตนในเวลาใดก็ได้ ก่อนสิ้นสุดกรอบเวลาที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ให้สำนักระหว่างประเทศดำเนินการตามที่กำหนดในข้อบังคับ

(3) ให้ประกาศโฆษณารายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ หรือคำประกาศที่กล่าวถึงในข้อ 17 (2) (เอ) ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

(4) ภาษาและรูปแบบในการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศ และรายละเอียดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

(5) ห้ามมิให้ประกาศโฆษณาระหว่างประเทศแก่คำขอระหว่างประเทศที่มีการถอนไปแล้ว หรือให้ถือว่าถูกถอน ก่อนการเตรียมการประกาศโฆษณาจะเสร็จสมบูรณ์

(6) หากคำขอระหว่างประเทศมีการบรรยายหรือรูปเขียนซึ่งสำนักระหว่างประเทศเห็นว่าขัดต่อศีลธรรมอันดีหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือถ้าสำนักระหว่างประเทศเห็นว่าคำขอระหว่างประเทศมีข้อความที่เป็นการดูหมิ่นตามที่กำหนดในข้อบังคับ สำนักระหว่างประเทศอาจดเว้นไม่ประกาศโฆษณาการบรรยาย รูปเขียน และข้อความเช่นนั้นก็ได้ โดยระบุบริเวณและจำนวนคำหรือรูปเขียนที่ดเว้นไม่ประกาศโฆษณานั้น และเมื่อมีการร้องขอ ให้จัดทำตอนที่ถูกต้อง เว้นไม่ประกาศโฆษณาไว้ในฉบับแยกต่างหาก

ข้อ 22

การส่งสำเนา คำแปล และค่าธรรมเนียมไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมาย

(1) ให้ผู้ยื่นคำขอจัดส่งสำเนาคำขอระหว่างประเทศ (เว้นแต่ได้มีการสื่อสารตามที่กำหนดในข้อ 20 แล้ว) และคำแปลคำขอระหว่างประเทศ (ตามที่กำหนด) และชำระค่าธรรมเนียมใน

ประเทศ (ถ้ามี) ไปยังสำนักงานที่ได้รับมอบหมายแต่ละแห่ง ก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลา 30 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก ในกรณีที่กฎหมายภายในประเทศของรัฐที่ได้รับมอบหมายกำหนดให้ต้องมีชื่อและข้อมูลอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับนักประดิษฐ์ แต่อนุญาตให้แจ้งข้อมูลนั้นภายหลังการยื่นคำขอในประเทศได้ ให้ผู้ยื่นคำขอแจ้งข้อมูลดังกล่าวไปยังสำนักงานในประเทศหรือสำนักงานที่ทำการแทนรัฐนั้น ก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 30 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก เว้นแต่จะมีระบุไว้แล้วในคำร้อง

(2) ในกรณีที่องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศออกคำประกาศตามข้อ 17 (2) (เอ)ว่าจะไม่จัดทำรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ ให้กรอบเวลาสำหรับการดำเนินการที่กล่าวมาแล้วในวรรค (1) ของข้อนี้ มีกำหนดเวลาเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรรค (1)

(3) กฎหมายภายในประเทศใด ๆ อาจกำหนดกรอบเวลาสำหรับการดำเนินการที่กล่าวมาแล้วในวรรค (1) หรือวรรค (2) ให้สิ้นสุดภายหลังจากกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคดังกล่าวก็ได้

ข้อ 23

การชะลอการดำเนินการภายในประเทศ

(1) ห้ามมิให้สำนักงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินการหรือตรวจสอบคำขอระหว่างประเทศ ก่อนวันสิ้นสุดกรอบเวลาที่ใช้บังคับตามข้อ 22

(2) โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (1) เมื่อผู้ยื่นคำขอร้องขออย่างซัดแจ้ง สำนักงานที่ได้รับมอบหมายใด ๆ อาจดำเนินการหรือตรวจสอบคำขอระหว่างประเทศในเวลาใดก็ได้

ข้อ 24

การสิ้นสุดที่อาจเกิดขึ้นในรัฐที่ได้รับมอบหมาย

(1) ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติข้อ 25 ในกรณีตาม (ii) ของวรรคนี้ ให้ผลของคำขอระหว่างประเทศตามที่กำหนดในข้อ 11 (3) สิ้นสุดลงในรัฐที่ได้รับมอบหมายใด ๆ โดยให้มีผลเช่นเดียวกับการถอนคำขอในประเทศของรัฐนั้น ถ้าหากว่า

(i) ผู้ยื่นคำขอได้ขอถอนคำขอระหว่างประเทศของตน หรือถอนการมอบหมายรัฐนั้น

- (ii) คำขอระหว่างประเทศถือว่าถูกต้องตามข้อ 12 (3) ข้อ 14 (1)(บี) ข้อ 14 (3) (เอ) หรือข้อ 14 (4) หรือถือว่าถอนการมอบหมายรัฐนั้นตามข้อ 14 (3) (บี)
 - (iii) ผู้ยื่นคำขอมิได้ดำเนินการที่กล่าวถึงในข้อ 22 ภายในกรอบเวลาที่ใช้บังคับ
- (2) โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (1) สำนักงานที่ได้รับมอบหมายใด ๆ อาจคงไว้ซึ่งผลตามข้อ 11 (3) แม้ว่าผลดังกล่าวไม่จำเป็นต้องคงไว้ตามข้อ 25 (2)

ข้อ 25

การทบทวนโดยสำนักงานที่ได้รับมอบหมาย

- (1) (เอ) ในกรณีที่สำนักงานรับคำขอปฏิเสธที่จะระบุวันยื่นคำขอระหว่างประเทศ หรือได้ประกาศให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศนั้นถูกต้อง หรือเมื่อสำนักระหว่างประเทศได้พบกรณีตามข้อ 12 (3) ถ้าผู้ยื่นคำขอร้องขอ ให้สำนักระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาของเอกสารใด ๆ ที่มีอยู่ในแฟ้มให้แก่สำนักงานที่ได้รับมอบหมายแห่งใดแห่งหนึ่งที่ยื่นขอระบุชื่อมาโดยทันที
- (บี) ในกรณีที่สำนักงานรับคำขอประกาศให้ถือว่ามีกรณีการถอนการระบุชื่อรัฐที่ได้รับมอบหมาย ถ้าผู้ยื่นคำขอร้องขอ ให้สำนักระหว่างประเทศจัดส่งสำเนาของเอกสารใด ๆ ที่มีอยู่ในแฟ้มให้แก่สำนักงานในประเทศของรัฐนั้นโดยทันที
- (ซี) คำร้องตามอนุวรรค (เอ) หรือ (บี) จะต้องยื่นภายในกรอบเวลาที่กำหนด
- (2) (เอ) ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในอนุวรรค (บี) หากได้มีการชำระค่าธรรมเนียมในประเทศ (ถ้ามี) และได้จัดส่งคำแปลที่เหมาะสม (ตามที่กำหนด) ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้สำนักงานที่ได้รับมอบหมายแต่ละแห่งพิจารณาว่าการปฏิเสธ การประกาศ หรือการพบกรณีที่กล่าวถึงใน (1) เป็นไปโดยชอบตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้และข้อบังคับหรือไม่ และหากพบว่าการปฏิเสธหรือการประกาศนั้นเป็นผลมาจากความผิดพลาดหรือการละเลยของสำนักงานรับคำขอ หรือการพบกรณีที่กล่าวข้างต้นนั้นเป็นผลมาจากความผิดพลาดหรือการละเลยของสำนักระหว่างประเทศ ให้สำนักงานที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติต่อคำขอระหว่างประเทศนั้นเสมือนหนึ่งไม่เคยมีข้อผิดพลาดหรือการละเลยดังกล่าวเกิดขึ้นเลย ทั้งนี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลที่เกิดในประเทศของสำนักงานที่ได้รับมอบหมายนั้น
- (บี) ในกรณีที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอฉบับสำนักระหว่างประเทศภายหลังจากสิ้นสุดกรอบระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 12 (3) ด้วยสาเหตุที่เกิดจากความผิดพลาดหรือการละเลยในส่วนของผู้ยื่นคำขอ ให้นำบทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) มาใช้บังคับเฉพาะในสถานการณ์ดังกล่าวในข้อ 48 (2) เท่านั้น

ข้อ 26

โอกาสในการแก้ไขให้ถูกต้องที่สำนักงานที่ได้รับมอบหมาย

ห้ามมิให้สำนักงานที่ได้รับมอบหมายปฏิเสธไม่รับคำขอระหว่างประเทศด้วยเหตุผลว่าไม่เป็นไปตามข้อกำหนดแห่งสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ โดยมีได้เปิดโอกาสให้ผู้ยื่นคำขอได้แก้ไขคำขอดังกล่าวให้ถูกต้องก่อน ตามกระบวนการที่บัญญัติในกฎหมายภายในสำหรับสถานการณ์ที่เหมือนกันหรือเทียบเคียงกันได้ที่เกี่ยวข้องกับคำขอในประเทศ

ข้อ 27

ข้อกำหนดในประเทศ

(1) ห้ามมิให้กฎหมายภายในประเทศมีบทบัญญัติให้ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในเรื่องรูปแบบหรือเนื้อหาของคำขอระหว่างประเทศที่แตกต่างหรือเพิ่มเติมจากที่บัญญัติไว้ในสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ

(2) บทบัญญัติในวรรค (1) จะไม่มีผลกระทบต่อการใช้บทบัญญัติในข้อ 7 (2) หรือขัดขวางกฎหมายภายในประเทศที่จะกำหนดให้ต้องจัดส่งเอกสารดังต่อไปนี้ เมื่อกระบวนการของคำขอระหว่างประเทศได้เริ่มต้นขึ้นในสำนักงานที่ได้รับมอบหมายแล้ว

(i) ชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

(ii) เอกสารซึ่งมิใช่ส่วนหนึ่งของคำขอระหว่างประเทศ แต่เป็นข้อพิสูจน์คำกล่าวหาหรือคำชี้แจงที่มีอยู่ในคำขอนั้น รวมทั้งการยืนยันคำขอระหว่างประเทศโดยการลงนามของผู้ยื่นคำขอ ในกรณีที่คำขอที่ยื่นนั้นลงนามโดยผู้แทนหรือตัวแทน

(3) เพื่อประโยชน์แก่รัฐที่ได้รับมอบหมาย ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่มีคุณสมบัติที่จะยื่นคำขอในประเทศตามกฎหมายภายในของรัฐนั้นเพราะมิได้เป็นผู้ประติษฐ์ สำนักงานที่ได้รับมอบหมายอาจปฏิเสธไม่รับคำขอระหว่างประเทศนั้นก็ได้

(4) ในกรณีที่กฎหมายภายในประเทศมีข้อกำหนดที่เกี่ยวกับรูปแบบหรือเนื้อหาของคำขอในประเทศที่ผู้ยื่นคำขอเห็นว่า เอื้อประโยชน์ให้มากกว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับคำขอระหว่างประเทศตามสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ สำนักงานในประเทศ ศาล และองค์กรอื่นใดที่มีอำนาจหน้าที่ของประเทศนั้น หรือที่กระทำการแทนประเทศนั้น อาจใช้ข้อกำหนดแห่งกฎหมายภายในข้างต้นนั้นกับคำขอระหว่างประเทศแทนข้อกำหนดตามสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอยืนยันที่จะให้บังคับใช้ข้อกำหนดตามสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับแก้คำขอระหว่างประเทศของตน

(5) สนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับมิได้มีความมุ่งหมายให้มีการตีความในทางที่จะจำกัดเสรีภาพของรัฐภาคีแต่ละรัฐในการบัญญัติเงื่อนไขสำคัญของสิ่งที่อาจขอรับสิทธิบัตรได้ตามความประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบัญญัติใดๆ ในสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับที่เกี่ยวกับคำนิยามของงานที่ปรากฏอยู่แล้วมิใช่เพื่อประโยชน์แก่กระบวนการระหว่างประเทศเท่านั้น ดังนั้น ในการพิจารณาว่าการประดิษฐ์ตามคำขอระหว่างประเทศอาจขอรับสิทธิบัตรได้หรือไม่ รัฐภาคีสามารถนำหลักเกณฑ์ของกฎหมายภายในที่เกี่ยวกับงานที่ปรากฏอยู่แล้วและเงื่อนไขอื่น ๆ ของสิ่งที่อาจขอรับสิทธิบัตรได้ ซึ่งมีใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของคำขอมาใช้บังคับได้โดยเสรี

(6) กฎหมายภายในประเทศอาจกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอจัดส่งหลักฐานในประเด็นเรื่องเงื่อนไขสำคัญของสิ่งที่อาจขอรับสิทธิบัตรได้ตามที่กำหนดในกฎหมายนั้น

(7) สำนักงานรับคำขอใดๆ หรือสำนักงานที่ได้รับมอบหมายที่ได้เริ่มกระบวนการพิจารณาคำขอระหว่างประเทศแล้ว อาจนำกฎหมายภายในประเทศมาใช้บังคับได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับข้อกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอมีตัวแทนที่มีสิทธิกระทำการแทนผู้ยื่นคำขอต่อสำนักงานดังกล่าว และ/หรือข้อกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอต้องมีที่อยู่ในรัฐที่ได้รับมอบหมายเพื่อประโยชน์ในการได้รับการแจ้งต่างๆ

(8) สนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับมิได้มีความมุ่งหมายให้มีการตีความในทางที่จะจำกัดเสรีภาพของรัฐภาคี ในการบังคับใช้มาตรการที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงภายในประเทศหรือจำกัดสิทธิของผู้มีภูมิปัญญาหรือสัญชาติของรัฐนั้นในการยื่นคำขอระหว่างประเทศ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของรัฐนั้น

ข้อ 28

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์ และรูปเขียน ต่อสำนักงานที่ได้รับมอบหมาย

(1) ผู้ยื่นคำขอจะต้องมีโอกาสดังกล่าวที่จะแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์ และรูปเขียนต่อสำนักงานที่ได้รับมอบหมายแต่ละแห่ง ภายในกรอบเวลาที่กำหนด ห้ามมิให้สำนักงานที่ได้รับมอบหมายรับจดทะเบียนสิทธิบัตร หรือปฏิเสธการรับจดทะเบียนสิทธิบัตรก่อนสิ้นสุดกรอบเวลาดังกล่าว เว้นแต่ได้รับความยินยอมอย่างชัดแจ้งจากผู้ยื่นคำขอ

(2) การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องไม่เกินไปกว่าที่ได้เปิดเผยไว้ในคำขอระหว่างประเทศที่ได้ยื่นไว้ เว้นแต่กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายจะยินยอมให้แก้ไขเพิ่มเติมเกินไปกว่าที่ได้เปิดเผยดังกล่าวได้

(3) การแก้ไขเพิ่มเติมต้องเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมาย ในทุกประเด็นที่มีได้กำหนดไว้ในสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ

(4) ในกรณีที่สำนักงานที่ได้รับมอบหมายกำหนดให้ต้องมีค่าแปลของคำขอระหว่างประเทศ การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องทำเป็นภาษาเดียวกับคำแปลนั้นด้วย

ข้อ 29

ผลของการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศ

(1) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิใด ๆ ของผู้ยื่นคำขอในรัฐที่ได้รับมอบหมาย การประกาศโฆษณาระหว่างประเทศของคำขอระหว่างประเทศ ให้มีผลในรัฐที่ได้รับมอบหมาย เช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายสำหรับการประกาศโฆษณาภายในประเทศที่ต้องกระทำแก่คำขอในประเทศที่ยังมิได้รับการตรวจสอบ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค (2) ถึงวรรค (4)

(2) ถ้าหากภาษาที่ใช้ในการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศแตกต่างจากภาษาที่ใช้ในการประกาศโฆษณาตามกฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมาย กฎหมายภายในประเทศดังกล่าว อาจกำหนดให้ผลตามวรรค (1) ใช้บังคับได้นับตั้งแต่

(i) เมื่อมีการประกาศโฆษณาคำแปลเป็นภาษาที่ใช้ในการประกาศโฆษณาในรัฐนั้น ตามที่บัญญัติในกฎหมายภายในประเทศ หรือ

(ii) เมื่อสาธารณชนสามารถเข้าถึงคำแปลที่เป็นภาษาที่ใช้ประกาศโฆษณาในรัฐนั้น โดยเปิดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในประเทศ หรือ

(iii) เมื่อผู้ยื่นคำขอได้จัดส่งคำแปลเป็นภาษาที่ใช้ประกาศโฆษณาในรัฐนั้น ไปยังผู้ที่ใช้การประดิษฐ์โดยมิได้รับอนุญาตในปัจจุบัน หรือน่าจะเป็นผู้ใช้การประดิษฐ์ตามขอถือสิทธิในคำขอระหว่างประเทศโดยมิได้รับอนุญาตในอนาคต หรือ

(iv) เมื่อการกระทำที่อธิบายไว้ใน (i) และ (iii) หรือการกระทำตามที่อธิบายไว้ใน (ii) และ (iii) ได้เกิดขึ้นแล้ว

(3) ในกรณีที่ได้มีการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศตามคำร้องขอของผู้ยื่นคำขอก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลา 18 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายใด ๆ อาจกำหนดให้ผลตามที่กำหนดในวรรค (1) จะใช้บังคับได้ก็ต่อเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา 18 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรกเท่านั้น

(4) กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายใด ๆ อาจกำหนดให้ผลตามที่บัญญัติในวรรค (1) ใช้บังคับได้นับจากวันที่สำนักงานในประเทศของรัฐนั้น หรือที่กระทำการแทนรัฐนั้น ได้รับสำเนาคำขอระหว่างประเทศตามที่ประกาศโฆษณาตามข้อ 21 แล้วเท่านั้น ให้สำนักงานดังกล่าวประกาศวันที่ได้รับสำเนาคำขอนั้นในหนังสือประกาศโฆษณาของสำนักงานนั้นโดยเร็วที่สุด

ข้อ 30

ลักษณะอันเป็นความลับของคำขอระหว่างประเทศ

(1) (เอ) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในอนุวรรค (บี) ห้ามมิให้สำนักระหว่างประเทศและองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศอนุญาตให้บุคคลหรือองค์กรใดเข้าถึงคำขอระหว่างประเทศก่อนมีการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศของคำขอนั้น เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอร้องขอหรืออนุญาตให้ทำได้

(บี) ห้ามมิให้นำบทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) มาใช้บังคับกับการจัดส่งไปยังองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ การจัดส่งตามที่บัญญัติในข้อ 13 และการสื่อสารตามที่บัญญัติในข้อ 20

(2) (เอ) ห้ามมิให้สำนักงานในประเทศยินยอมให้บุคคลภายนอกเข้าถึงคำขอระหว่างประเทศก่อนถึงวันที่กำหนดดังต่อไปนี้ แล้วแต่ว่าวันใดจะเกิดขึ้นก่อน เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอร้องขอหรืออนุญาตให้ทำได้

- (i) วันประกาศโฆษณาระหว่างประเทศของคำขอระหว่างประเทศ
- (ii) วันที่ได้รับการสื่อสารเกี่ยวกับคำขอระหว่างประเทศตามข้อ 20
- (iii) วันที่ได้รับสำเนาคำขอระหว่างประเทศตามข้อ 22

(บี) บทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) จะต้องไม่ขัดขวางสำนักงานในประเทศใด ๆ ที่จะแจ้งให้บุคคลภายนอกทราบว่าสำนักงานนั้นได้รับการมอบหมาย หรือที่จะประกาศโฆษณาข้อเท็จจริงเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลหรือการประกาศโฆษณาดังกล่าวอาจมีแต่เพียงข้อมูลดังต่อไปนี้ก็ได้ กล่าวคือ การบ่งชี้สำนักงานรับคำขอ ชื่อผู้ยื่นคำขอ วันยื่นคำขอระหว่างประเทศ หมายเลขคำขอระหว่างประเทศ และชื่อการประดิษฐ์

(ซี) บทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) จะต้องไม่ขัดขวางสำนักงานที่ได้รับมอบหมายใด ๆ ในการอนุญาตให้มีการเข้าถึงคำขอระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ขององค์กรในกระบวนการยุติธรรม

(3) บทบัญญัติในวรรค (2) (เอ) ให้ใช้บังคับกับสำนักงานรับคำขอใด ๆ เว้นแต่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดส่งตามที่บัญญัติในข้อ 12 (1)

(4) เพื่อประโยชน์แห่งข้อนี้ คำว่า “การเข้าถึง” หมายความรวมถึงวิธีการใด ๆ ที่บุคคลภายนอกได้รับรู้ ซึ่งรวมถึงการสื่อสารเฉพาะรายและการประกาศโฆษณาเป็นการทั่วไป แต่ทั้งนี้ ห้ามมิให้สำนักงานในประเทศใด ๆ ประกาศโฆษณาคำขอระหว่างประเทศหรือคำแปลของคำขอระหว่างประเทศเป็นการทั่วไป ก่อนการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศ หรือก่อนหน้าวันสิ้นสุดระยะเวลา 20 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก ถ้าไม่มีการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลา 20 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก

หมวด 2 การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

ข้อ 31

การแสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอแสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศแก่คำขอระหว่างประเทศของผู้ยื่นคำขอตามที่กำหนดในบทบัญญัติดังต่อไปนี้และข้อบังคับ

(2) (เอ) ผู้ยื่นคำขอซึ่งมีภูมิลำเนาหรือมีสัญชาติตามที่กำหนดในข้อบังคับของรัฐภาคีที่ผูกพันตามความในหมวด 2 ซึ่งได้ยื่นคำขอระหว่างประเทศที่สำนักงานรับคำขอของรัฐนั้นหรือที่กระทำการแทนรัฐนั้น อาจแสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศก็ได้

(บี) สมัชชาอาจอนุญาตให้บุคคลผู้มีสิทธิยื่นคำขอระหว่างประเทศแสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศได้ แม้ว่าบุคคลนั้นจะเป็นผู้มีภูมิลำเนาหรือสัญชาติของประเทศที่มิใช่รัฐภาคีแห่งสนธิสัญญาฉบับนี้ หรือมิใช่รัฐที่ผูกพันตามความในหมวด 2

(3) การแสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศนั้น ให้จัดทำโดยแยกต่างหากจากคำขอระหว่างประเทศ คำร้องต้องมีรายละเอียดและใช้ภาษาและรูปแบบตามที่กำหนด

(4) (เอ) การแสดงความจำนงจะต้องระบุชื่อรัฐภาคีต่าง ๆ ที่ผู้ยื่นคำขอประสงค์จะใช้ผลของการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศในรัฐนั้น (“รัฐที่ถูกเลือก”) การเลือกรัฐภาคีเพิ่มเติมอาจทำได้ในภายหลัง การเลือกอาจเลือกได้เฉพาะรัฐภาคีที่ถูกมอบหมายแล้วตามข้อ 4 เท่านั้น

(บี) ผู้ยื่นคำขอที่กล่าวถึงในวรรค (2) (เอ) อาจเลือกรัฐภาคีได้ที่ผูกพันตามความในหมวด 2 ก็ได้ แต่ผู้ยื่นคำขอที่กล่าวถึงในวรรค (2) (บี) อาจเลือกได้เฉพาะรัฐภาคีที่ผูกพันตามความในหมวด 2 ที่ประกาศว่ารัฐนั้นพร้อมที่จะถูกเลือกโดยผู้ยื่นคำขอเหล่านั้นแล้วเท่านั้น

(5) การแสดงความจำนงจะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด ภายในกรอบเวลาที่กำหนด

(6) (เอ) การแสดงความจำนงให้ยื่นต่อองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ซึ่งกล่าวถึงในข้อ 32

(บี) การเลือกในภายหลังให้ยื่นต่อสำนักระหว่างประเทศ

(7) สำนักงานที่ถูกเลือกแต่ละแห่งต้องได้รับแจ้งการเลือกนั้น

ข้อ 32

องค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้ดำเนินการโดยองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(2) ในกรณีของการแสดงความจำนงที่กล่าวถึงในข้อ 31 (2) (เอ) ให้สำนักงานรับคำขอ และในกรณีของคำร้องที่กล่าวถึงในข้อ 31 (2) (บี) ให้สมัชชา ระบุชื่อองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศตามข้อตกลงที่ใช้บังคับระหว่างองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศและสำนักระหว่างประเทศ

(3)ให้นำบทบัญญัติข้อ 16 (3) มาใช้บังคับกับองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศโดยอนุโลม

ข้อ 33

การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ คือ เพื่อจัดทำความเห็นเบื้องต้นโดยไม่มีผลผูกมัดต่อปัญหาที่ว่า การประดิษฐ์ที่ขอถือสิทธินั้นเป็นการประดิษฐ์ใหม่ มีชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น (ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่าย) และสามารถประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรมได้หรือไม่

(2) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้ถือว่าการประดิษฐ์ที่ขอถือสิทธิเป็นการประดิษฐ์ใหม่ ถ้าการประดิษฐ์นั้นไม่ใช่งานที่ปรากฏอยู่แล้วตามที่กำหนดในข้อบังคับ

(3) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้ถือว่าการประดิษฐ์ที่ขอถือสิทธิมีชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น ถ้าพิจารณาจากงานที่ปรากฏอยู่แล้วตามที่กำหนดในข้อบังคับ การประดิษฐ์ดังกล่าวไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่ายต่อบุคคลผู้มีความชำนาญในสาขานั้น ณ วันที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

(4) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้ถือว่าการประดิษฐ์ที่ขอถือสิทธิสามารถประยุกต์ใช้ได้ทางอุตสาหกรรม ถ้าหากตามลักษณะของการประดิษฐ์นั้น สามารถทำหรือใช้ (ในด้านเทคโนโลยี) ในอุตสาหกรรมไม่ว่าประเภทใด คำว่า “อุตสาหกรรม” ให้เป็นที่เข้าใจในความหมายกว้างที่สุด ดังเช่นที่ใช้ในอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม

(5) หลักเกณฑ์ที่อธิบายข้างต้นมิได้เพื่อประโยชน์ในตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศเท่านั้น รัฐภาคีใด ๆ อาจบังคับใช้หลักเกณฑ์ที่เพิ่มเติมหรือแตกต่างไปจากนี้เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยว่า การประดิษฐ์ที่ขอถือสิทธินั้นขอรับสิทธิบัตรในรัฐนั้นได้หรือไม่

(6) การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้พิจารณาเอกสารทั้งหมดที่อ้างอิงในรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศ และอาจพิจารณาเอกสารเพิ่มเติมที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับกรณีนั้น ๆ ด้วยก็ได้

ข้อ 34

การดำเนินการขององค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) ให้การดำเนินการขององค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศอยู่ภายใต้บังคับของ บทบัญญัติแห่งสนธิสัญญาฉบับนี้ ข้อบังคับ และความตกลงระหว่างสำนักระหว่างประเทศกับ สำนักงานดังกล่าวที่จัดทำขึ้นตามสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ

(2) (เอ) ผู้ยื่นคำขอมีสติที่จะสื่อสารด้วยวาจาและเป็นลายลักษณ์อักษรกับองค์กร ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(บี) ผู้ยื่นคำขอมีสติแก้ไขเพิ่มเติมข้อถ้อยสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์ และรูปเขียน ตามวิธีการที่กำหนดและภายในกรอบเวลาที่กำหนด ก่อนรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่าง ประเทศจะแล้วเสร็จ การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องไม่เกินไปกว่าที่ได้เปิดเผยไว้ในคำขอระหว่าง ประเทศที่ยื่นไว้แล้ว

(ซี) ผู้ยื่นคำขอจะต้องได้รับความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อยหนึ่งฉบับจาก องค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ เว้นแต่องค์กรดังกล่าวเห็นว่าเงื่อนไขดังต่อไปนี้ได้รับการ ปฏิบัติตามทั้งหมดแล้ว

(i) การประดิษฐ์นั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในข้อ 33 (1)

(ii) คำขอระหว่างประเทศเป็นไปตามข้อกำหนดแห่งสนธิสัญญาฉบับนี้และ ข้อบังคับ เท่าที่สำนักงานนั้นได้ตรวจแล้ว

(iii) ไม่มีความประสงค์จะจัดทำข้อสังเกตใดๆ ตามประโยคสุดท้ายของข้อ 35

(2)

(ดี) ผู้ยื่นคำขออาจได้ตอบความเห็นที่เป็นหนังสือนั้นก็

(3) (เอ) ถ้าองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศพิจารณาเห็นว่า คำขอระหว่างประเทศ ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องความเป็นเอกภาพของการประดิษฐ์ตามที่กำหนดในข้อบังคับ องค์กร อาจแจ้งไปยังผู้ยื่นคำขอให้จำกัดขอบเขตข้อถ้อยสิทธิเพื่อให้เป็นตามข้อกำหนด หรือชำระค่าธรรมเนียม เพิ่มเติม

(บี) กฎหมายภายในของรัฐที่ถูกเลือกอาจกำหนดว่า หากผู้ยื่นคำขอเลือกที่จะจำกัด ขอบเขตข้อถ้อยสิทธิตามอนุวรรค (เอ) ให้คำขอระหว่างประเทศส่วนที่มีได้ถูกตรวจสอบเบื้องต้น ระหว่างประเทศ อันเป็นผลมาจากการจำกัดขอบเขตข้อถ้อยสิทธิ ถูกถอนเท่าเกี่ยวข้องกับผลที่เกิดในรัฐ นั้น เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอจะได้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษให้แก่สำนักงานในประเทศของรัฐนั้น

(ซี) ถ้าผู้ยื่นคำขอมิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้องค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศจัดทำรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศในส่วนของคำขอระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะเป็นการประดิษฐ์หลัก และระบุข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องในรายงานดังกล่าวนั้น กฎหมายภายในของรัฐที่ถูกเลือกอาจกำหนดว่า ถ้าสำนักงานในประเทศของตนพบว่าการแจ้งขององค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศเป็นไปโดยชอบแล้ว ให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์หลักนั้นถูกถอน เท่าที่เกี่ยวข้องกับผลที่เกิดในรัฐนั้น เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอจะได้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษให้แก่สำนักงานนั้น

(4) (เอ) ถ้าองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศเห็นว่า

- (i) คำขอระหว่างประเทศเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ยังคงค้างมิได้กำหนดให้องค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศต้องดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ และตัดสินใจในกรณีนั้น ๆ ว่าจะไม่ดำเนินการตรวจสอบ หรือ
- (ii) รายละเอียดการประดิษฐ์ ข้อถือสิทธิ หรือรูปเขียนนั้นไม่ชัดเจนพอ หรือรายละเอียดการประดิษฐ์นั้นมิได้รองรับข้อถือสิทธิอย่างเพียงพอ จนทำให้ไม่อาจทำความเข้าใจได้ในเรื่องความใหม่ ชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น (ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่าย) หรือความสามารถในการประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรมของการประดิษฐ์ที่ข้อถือสิทธิ

กรณีเช่นนี้ องค์กรนั้นไม่ต้องพิจารณาปัญหาที่กล่าวถึงในข้อ 33 (1) และให้แจ้งความเห็นและเหตุผลในเรื่องนั้นไปยังผู้ยื่นคำขอ

(ซี) หากพบว่ามีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) เกิดขึ้นกับหรือเกี่ยวข้องกับข้อถือสิทธิบางข้อเท่านั้น ให้นำบทบัญญัติในอนุวรรคดังกล่าวมาใช้บังคับกับข้อถือสิทธิดังกล่าวเท่านั้น

ข้อ 35

รายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) ให้จัดทำรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศภายในกรอบเวลาที่กำหนด และตามรูปแบบที่กำหนด

(2) รายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศจะต้องไม่มีข้อความใด ๆ กล่าวถึงปัญหาที่ว่า การประดิษฐ์ที่ข้อถือสิทธินั้นสามารถขอรับสิทธิบัตร หรืออาจจะสามารถขอรับสิทธิบัตรได้ตามกฎหมายภายในของประเทศใด ๆ แต่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค (3) รายงานจะต้องชี้แจงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อถือสิทธิแต่ละข้อว่าข้อถือสิทธินั้นนำไปตามหลักเกณฑ์ในเรื่องความใหม่ มีชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น (ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่าย) สามารถประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรมตามที่ได้นิยามไว้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการประดิษฐ์เบื้องต้นระหว่างประเทศในข้อ 33 (1) ถึง (4) หรือไม่ โดยในข้อความนั้นต้องอ้างอิงเอกสารที่เชื่อว่าสนับสนุน

ข้อสรุปที่กล่าวในรายงาน พร้อมทั้งคำอธิบายตามควรแก่กรณี รวมทั้งมีข้อสังเกตอื่น ๆ ตามที่กำหนดในข้อบังคับด้วย

(3) (เอ) ถ้าในขณะที่จัดทำรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ องค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศเห็นว่า มีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ 34 (4) (เอ) เกิดขึ้น ให้กล่าวถึงความเห็นดังกล่าวและเหตุผลแห่งการนั้นในรายงานด้วย แต่ห้ามมิให้มีข้อความใด ๆ ตามที่บัญญัติในวรรค (2)

(บี) ถ้าพบว่ามีเหตุการณ์ตามข้อ 34 (4) (บี) เกิดขึ้น ให้รายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศกล่าวถึงข้อความตามที่กำหนดในอนุวรรค (เอ) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อถือสิทธิที่เป็นปัญหา แต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อถือสิทธิอื่น ๆ ให้มีข้อความตามที่บัญญัติในวรรค (2)

ข้อ 36

การจัดส่ง การแปล และการติดต่อสื่อสาร รายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) ให้จัดส่งรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ พร้อมทั้งเอกสารแนบท้ายตามที่กำหนด ไปยังผู้ยื่นคำขอและสำนักระหว่างประเทศ

(2) (เอ) ให้แปลรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศและเอกสารแนบท้ายเป็นภาษาต่าง ๆ ที่กำหนด

(บี) การแปลรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ให้จัดทำโดย หรือภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักระหว่างประเทศ แต่การแปลเอกสารแนบท้ายให้จัดทำโดยผู้ยื่นคำขอ

(3) (เอ) ให้สำนักระหว่างประเทศจัดส่งรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ พร้อมทั้งคำแปล (ตามที่กำหนด) และเอกสารแนบท้าย (ในภาษาต้นฉบับ) ไปยังสำนักงานที่ถูกเลือกทุกแห่ง

(บี) ให้ผู้ยื่นคำขอจัดส่งคำแปลของเอกสารแนบท้ายตามที่กำหนดไปยังสำนักงานที่ถูกเลือกต่าง ๆ ภายในกรอบเวลาที่กำหนด

(4) ให้นำบทบัญญัติข้อ 20 (3) มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับสำเนาของเอกสารใด ๆ ที่ถูกอ้างอิงในรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ แต่มิได้ถูกอ้างอิงในรายงานการตรวจค้นระหว่างประเทศด้วย

ข้อ 37

การถอนการแสดงความจำนงหรือการเลือก

(1) ผู้ยื่นคำขออาจถอนการเลือกใด ๆ หรือถอนการเลือกทั้งหมดก็ได้

(2) ถ้าการเลือกรัฐที่ถูกเลือกทั้งหมดถูกถอนออกไปให้ถือว่าเป็นการถอนการแสดง ความจำนง

(3) (เอ) ให้แจ้งการถอนการเลือกใดๆ ไปยังสำนักระหว่างประเทศด้วย

(บี) สำนักงานที่ถูกเลือกที่เกี่ยวข้อง และองค์การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ต้องได้รับแจ้งจากสำนักระหว่างประเทศด้วย

(4) (เอ) ภายใต้บังคับบทบัญญัติของอนุวรรค (บี) ให้ถือว่าการถอนการแสดง ความจำนง หรือการถอนการเลือกรัฐภาคี เป็นการถอนคำขอระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐนั้น เว้น แต่กฎหมายภายในประเทศของรัฐนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(บี) การถอนการแสดง ความจำนงหรือการเลือกกลับไปนั้น มิให้ถือเป็นการถอน คำขอระหว่างประเทศ หากการถอนดังกล่าวได้กระทำก่อนวันสิ้นสุดกรอบเวลาที่ใช้บังคับตาม ข้อ 22 อย่างไรก็ตาม รัฐภาคีใดๆ อาจบัญญัติในกฎหมายภายในของประเทศนั้นว่า กรณีดังกล่าว ให้นำมาใช้บังคับถ้าสำนักงานในประเทศนั้นได้รับสำเนาคำขอระหว่างประเทศ พร้อมทั้งคำแปล (ตามที่กำหนด) และค่าธรรมเนียมภายในประเทศ ภายในกรอบเวลาที่กำหนดแล้วเท่านั้น

ข้อ 38

ลักษณะอันเป็นความลับของการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

(1) เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอร้องขอหรืออนุญาตให้กระทำได้ ห้ามมิให้สำนักระหว่าง ประเทศหรือองค์การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศยินยอมให้บุคคลหรือองค์กรใดเข้าถึง เพิ่มข้อมูลการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ตามความหมายและหลักเกณฑ์ในข้อ 30 (4) ไม่ว่าเวลาใด เว้นแต่เป็นการยินยอมให้สำนักงานที่ถูกเลือกเข้าถึงเพิ่มข้อมูลดังกล่าวเมื่อรายงาน การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศได้จัดทำเสร็จสิ้นแล้ว

(2) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (1) และข้อ 36 (1) และ (3) และข้อ 37 (3) (บี) ห้ามมิให้สำนักระหว่างประเทศหรือองค์การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศให้ข้อมูล เกี่ยวกับการออกหรือไม่ออกรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ และการถอนหรือไม่ ถอนคำร้องหรือการเลือกใดๆ เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอร้องขอหรืออนุญาตให้กระทำได้

ข้อ 39

การส่งสำเนา คำแปล และค่าธรรมเนียม ให้แก่สำนักงานที่ถูกเลือก

(1) (เอ) ถ้าได้มีการเลือกรัฐภาคีแล้วก่อนครบกำหนด 19 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก ห้ามมิให้นำบทบัญญัติข้อ 22 มาใช้บังคับแก่รัฐภาคีนั้น และให้ผู้ยื่นคำขอจัดส่งสำเนาคำขอ

ระหว่างประเทศ (เว้นแต่ได้มีการสื่อสารตามที่กำหนดในข้อ 20 แล้ว) และคำแปลคำขอระหว่างประเทศ (ตามที่กำหนด) และชำระค่าธรรมเนียมในประเทศ (ถ้ามี) ไปยังสำนักงานที่ถูกเลือกแต่ละแห่งก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลา 30 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก

(ง) กฎหมายภายในประเทศใดๆ อาจกำหนดกรอบเวลาสำหรับการดำเนินการตามอนุวรรค(เอ) ให้สิ้นสุดภายหลังจากกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในอนุวรรคดังกล่าวก็ได้

(2) ถ้าผู้ยื่นคำขอมิได้ปฏิบัติตามที่กล่าวไว้ในวรรค (1) (เอ) ภายในกรอบเวลาที่ใช้บังคับตามวรรค (1) (เอ) หรือ (ข) ให้ผลตามที่บัญญัติในข้อ 11 (3) สิ้นสุดลงในรัฐที่ถูกเลือก โดยมีผลเช่นเดียวกับการขอถอนคำขอในประเทศในรัฐนั้น

(3) สำนักงานที่ถูกเลือกใดๆ อาจคงไว้ซึ่งผลตามข้อ 11 (3) ถึงแม้ว่าผู้ยื่นคำขอจะมีได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่บัญญัติในวรรค (1) (เอ) หรือ (ข)

ข้อ 40

การชะลอการตรวจสอบภายในประเทศและกระบวนการอื่น

(1) ถ้าการเลือกรัฐภาคีใดๆ เกิดขึ้นก่อนสิ้นสุดเดือนที่ 19 นับจากวันยื่นคำขอครั้งแรก ห้ามมิให้นำบทบัญญัติในข้อ 23 มาบังคับใช้กับรัฐภาคนั้น และภายใต้บังคับบทบัญญัติวรรค (2) ห้ามมิให้สำนักงานในประเทศของรัฐนั้น หรือที่ทำการแทนรัฐนั้น เริ่มการตรวจสอบหรือการดำเนินการอื่นๆ กับคำขอระหว่างประเทศก่อนวันสิ้นสุดกรอบเวลาที่ใช้บังคับได้ตามข้อ 39

(2) โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติใน (1) เมื่อผู้ยื่นคำขอร้องขออย่างชัดเจน สำนักงานที่ถูกเลือกใดๆ อาจเริ่มการตรวจสอบและกระบวนการอื่นกับคำขอระหว่างประเทศในเวลาใดก็ได้

ข้อ 41

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์ และรูปเขียน ต่อสำนักงานที่ถูกเลือก

(1) ผู้ยื่นคำขอจะต้องมีโอกาที่จะแก้ไขเพิ่มเติมข้อถือสิทธิ รายละเอียดการประดิษฐ์และรูปเขียนต่อสำนักงานที่ถูกเลือกแต่ละแห่ง ภายในกรอบเวลาที่กำหนด ห้ามมิให้สำนักงานที่ถูกเลือกรับจดทะเบียนสิทธิบัตร หรือปฏิเสธการรับจดทะเบียนสิทธิบัตรก่อนวันสิ้นสุดกรอบเวลาดังกล่าว เว้นแต่ได้รับความยินยอมอย่างชัดเจนจากผู้ยื่นคำขอ

(2) การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องไม่เกินไปกว่าที่ได้เปิดเผยไว้ในคำขอระหว่างประเทศที่ได้ยื่นไว้ เว้นแต่กฎหมายภายในของรัฐที่ถูกเลือกจะยินยอมให้แก้ไขเพิ่มเติมเกินไปกว่าที่ได้เปิดเผยดังกล่าวได้

(3) การแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐที่ถูกเลือก ในทุกประเด็นที่มีได้กำหนดไว้ในสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับ

(4) ในกรณีที่สำนักงานที่ถูกเลือกกำหนดให้ต้องมีค่าแปลของคำขอระหว่างประเทศ การแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องทำเป็นภาษาเดียวกับคำแปลนั้นด้วย

ข้อ 42

ผลของการตรวจสอบในประเทศของสำนักงานที่ถูกเลือก

ห้ามมิให้สำนักงานที่ถูกเลือกซึ่งได้รับรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศแล้ว กำหนดให้ผู้ยื่นคำขอจัดให้มีสำเนาหรือข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของเอกสารใด ที่เชื่อมโยงกับการตรวจสอบที่เกี่ยวกับคำขอระหว่างประเทศฉบับเดียวกันในสำนักงานที่ถูกเลือกอื่นใด

หมวด 3

บทบัญญัติสามัญ

ข้อ 43

การขอรับความคุ้มครองบางประเภท

ในกรณีที่รัฐที่ได้รับมอบหมายหรือรัฐที่ถูกเลือกมีกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองสำหรับ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ หนังสือรับรองอรรถประโยชน์ อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตรหรือหนังสือรับรองการต่อ ยอดการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ที่มีการต่อ ยอดการประดิษฐ์ หรือหนังสือรับรองอรรถประโยชน์ที่ต่อ ยอดการประดิษฐ์ ผู้ยื่นคำขออาจจะปฏิบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับว่า คำขอระหว่างประเทศของตนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐนั้น เป็นการขอรับหนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ หนังสือรับรองอรรถประโยชน์ อนุสิทธิบัตร มิใช่การขอรับสิทธิบัตร หรือเป็นการขอรับสิทธิบัตร หรือหนังสือรับรองการต่อ ยอดการประดิษฐ์ หนังสือรับรองผู้ประดิษฐ์ที่มีการต่อ ยอดการประดิษฐ์ หรือหนังสือรับรองอรรถประโยชน์ที่ต่อ ยอดการประดิษฐ์ และให้ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามที่ผู้ยื่นคำขอเลือก เพื่อประโยชน์แห่งข้อนี้และข้อบังคับใด ๆ ตามข้อนี้ ห้ามมิให้นำข้อ 2 (ii) มาใช้บังคับ

ข้อ 44

การขอรับความคุ้มครองสองประเภท

ในกรณีที่รัฐที่ได้รับมอบหมายหรือรัฐที่ถูกเลือกมีกฎหมายที่อนุญาตให้คำขอ ที่อยู่ระหว่างการขอรับสิทธิบัตรหรือความคุ้มครองประเภทอื่นที่กล่าวถึงในข้อ 43 เป็นคำขอรับความคุ้มครองอีกประเภทหนึ่งด้วยก็ได้ ในการนี้ผู้ยื่นคำขออาจจะบุความคุ้มครองทั้งสองประเภทที่ต้องการขอรับตามที่กำหนดในข้อบังคับ และให้ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามที่ผู้ยื่นคำขอระบุ เพื่อประโยชน์แห่งข้อนี้ ห้ามมิให้นำข้อ 2 (ii) มาใช้บังคับ

ข้อ 45

สนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิบัตรภูมิภาค

(1) สนธิสัญญาใดที่บัญญัติเกี่ยวกับการขอรับสิทธิบัตรภูมิภาค (“สนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิบัตรภูมิภาค”) และให้สิทธิในการยื่นคำขอรับสิทธิบัตรดังกล่าวแก่บุคคลทุกคนซึ่งตามบทบัญญัติแห่งข้อ 9 เป็นผู้มีสิทธิยื่นคำขอระหว่างประเทศ สนธิสัญญานั้นอาจกำหนดให้คำขอระหว่างประเทศที่มอบหมายหรือเลือกรัฐที่เป็นภาคีทั้งสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิบัตรภูมิภาคและสนธิสัญญานี้ ยื่นเป็นคำขอรับสิทธิบัตรภูมิภาคด้วยก็ได้

(2) กฎหมายภายในของรัฐที่ได้รับมอบหมายหรือรัฐที่ถูกเลือกดังกล่าวอาจกำหนดให้การมอบหมายหรือการเลือกรัฐนั้นในคำขอระหว่างประเทศ มีผลเป็นการแสดงความประสงค์ที่จะขอรับสิทธิบัตรภูมิภาคตามสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิบัตรภูมิภาค

ข้อ 46

คำแปลที่ไม่ถูกต้องของคำขอระหว่างประเทศ

ถ้าขอบเขตของสิทธิบัตรที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วเกินไปกว่าขอบเขตของคำขอระหว่างประเทศในภาษาต้นฉบับ เนื่องมาจากคำแปลที่ไม่ถูกต้องของคำขอระหว่างประเทศ องค์การที่มีอำนาจหน้าที่ของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องอาจจำกัดขอบเขตสิทธิบัตรนั้นโดยให้มีผลย้อนหลัง และประกาศให้ขอบเขตที่เกินไปจากขอบเขตในคำขอระหว่างประเทศตามภาษาต้นฉบับตกเป็นโมฆะ

ข้อ 47

กรอบเวลา

(1) รายละเอียดสำหรับการคำนวณนับกรอบเวลาที่กล่าวถึงในสนธิสัญญานี้ให้ เป็นไปตามข้อบังคับ

(2) (เอ) กรอบเวลาทั้งหมดที่กำหนดในหมวด 1 และ หมวด 2 ของสนธิสัญญานี้ ที่ นอกเหนือจากการปรับปรุงบทบัญญัติใด ๆ ตามข้อ 60 อาจมีการปรับแก้ได้โดยคำวินิจฉัยของรัฐภาคีได้

(บี) คำวินิจฉัยดังกล่าวให้กระทำในสมัชชาหรือโดยการลงคะแนนเสียงทางจดหมายโต้ตอบและต้องเป็นมติเอกฉันท์

(ซี) รายละเอียดของการดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับ

ข้อ 48

ความล่าช้ากว่ากรอบเวลาในบางกรณี

(1) ในกรณีที่ดำเนินการไม่ทันตามกรอบเวลาใด ๆ ที่กำหนดในสนธิสัญญานี้หรือข้อบังคับเพราะเหตุขัดข้องทางบริการไปรษณีย์ หรือความเสียหายอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ หรือ

ความล่าช้าในระบบไปรษณีย์ให้ถือว่าได้ดำเนินการทันตามกรอบเวลาในกรณีนั้น ๆ แล้ว โดยขึ้นอยู่กับกาพิสูจน์และเงื่อนไขอื่น ๆ ที่กำหนดในข้อบังคับ

(2) (เอ) รัฐภาคีใด ๆ อาจยอมรับฟังข้ออ้างในเหตุล่าช้าใด ๆ ที่ไม่อาจดำเนินการได้ทันตามกรอบเวลา เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศนั้น ด้วยเหตุผลที่ยอมรับได้ตามกฎหมายภายในของประเทศนั้น

(บี) รัฐภาคีใด ๆ อาจยอมรับฟังข้ออ้างในเหตุล่าช้าใด ๆ ที่ไม่อาจดำเนินการได้ทันตามกรอบเวลา เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศนั้น ด้วยเหตุผลอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ก็ได้

ข้อ 49

สิทธิที่จะดำเนินการต่อองค์กรระหว่างประเทศ

ทนายความ ตัวแทนสิทธิบัตร หรือบุคคลอื่นใดที่มีสิทธิดำเนินการต่อสำนักงานในประเทศที่คำขอระหว่างประเทศนั้นถูกยื่น มีสิทธิดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำขอนั้นต่อสำนักกระหว่างประเทศ และองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ และองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ด้วย

หมวด 4

บริการทางเทคนิค

ข้อ 50

บริการข้อมูลทางด้านสิทธิบัตร

(1) สำนักกระหว่างประเทศอาจจัดให้มีบริการทางเทคนิค และข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ในรูปของเอกสารที่มีการตีพิมพ์ สิทธิบัตรดั้งเดิม และคำขอที่ประกาศโฆษณาแล้ว (ซึ่งในข้อนี้ให้เรียกว่า “บริการข้อมูล”)

(2) สำนักกระหว่างประเทศอาจให้บริการข้อมูลเหล่านี้ ไม่ว่าจะโดยตรง หรือโดยผ่านองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศแห่งใดแห่งหนึ่งหรือมากกว่านั้น หรือสถาบันผู้ชำนาญการในประเทศหรือระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่สำนักกระหว่างประเทศอาจทำความตกลงด้วยได้

(3) การให้บริการข้อมูล ให้ดำเนินการไปในทางที่จะช่วยอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษให้แก่รัฐภาคีซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา ให้ได้รับความรู้ทางเทคนิคและเทคโนโลยี รวมทั้งองค์ความรู้ที่มีอยู่ ซึ่งได้ประกาศโฆษณาแล้ว

(4) ให้มีการบริการข้อมูลแก่รัฐบาลของรัฐภาคี และผู้มีสัญชาติ และผู้มีภูมิลำเนาในรัฐเหล่านั้น สมัชชาอาจอนุญาตให้บริการเหล่านี้แก่ผู้อื่นอีกด้วยก็ได้

(5) (เอ) การให้บริการใด ๆ แก่รัฐบาลของรัฐภาคีให้คิดค่าใช้จ่ายในราคาต้นทุน แต่ถ้าเป็นรัฐบาลของรัฐภาคีซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา ให้คิดค่าใช้จ่ายในราคาต่ำกว่าต้นทุน ถ้าส่วน

ต่างนั้นสามารถนำผลกำไรที่ได้รับจากการให้บริการแก่ผู้อื่นที่มีใช้รัฐบาลของรัฐภาคี หรือจากแหล่งต่างๆ ที่กล่าวถึงในข้อ 51 (4) มาชดเชยให้ได้

(ข) ต้นทุนที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) นั้น ให้เป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากและนอกเหนือจากค่าใช้จ่ายปกติที่เกิดจากการให้บริการต่างๆ ของสำนักงานในประเทศหรือพันธกรณีขององค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศ

(6) รายละเอียดเกี่ยวกับการบังคับการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งข้อนี้ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสมัชชา และคณะทำงานที่สมัชชาอาจจัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์นี้ ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตตามที่สมัชชากำหนด

(7) หากสมัชชาเห็นว่ามีความจำเป็น ให้สมัชชาเสนอแนะวิธีการจัดหาเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมให้แก่การดำเนินการที่กล่าวถึงในวรรค (5)

ข้อ 51

ความช่วยเหลือทางเทคนิค

(1) ให้สมัชชาจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อความช่วยเหลือทางเทคนิคขึ้นคณะหนึ่ง (ในข้อนี้ให้เรียกว่า “คณะกรรมการ”)

(2) (เอ) ให้เลือกสมาชิกของคณะกรรมการจากรัฐภาคีด้วยกัน โดยให้คำนึงถึงการเป็นตัวแทนของประเทศกำลังพัฒนาด้วย

(ข) ให้ผู้อำนวยการใหญ่เชิญผู้แทนองค์การระดับระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคแก่ประเทศกำลังพัฒนาเข้าร่วมในการทำงานของคณะกรรมการ โดยการริเริ่มของผู้ผู้อำนวยการใหญ่เอง หรือตามการร้องขอของคณะกรรมการ

(3) (เอ) คณะกรรมการ มีหน้าที่ในการจัดการและกำกับดูแลการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคแก่รัฐภาคีซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา ในการพัฒนาระบบสิทธิบัตรเป็นรายประเทศหรือทั้งภูมิภาค

(ข) การให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค ให้ประกอบด้วย การฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญ การให้ยืมตัวผู้เชี่ยวชาญ และการจัดหาเครื่องมือเพื่อการสาธิตและเพื่อประโยชน์ในการใช้งาน เป็นต้น

(4) ให้สำนักระหว่างประเทศพยายามทำความเข้าใจกับองค์การทางการเงินระหว่างประเทศต่างๆ และองค์การระดับระหว่างประเทศต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับองค์การสหประชาชาติ หน่วยงานต่างๆ ขององค์การสหประชาชาติ และหน่วยงานชำนาญพิเศษที่เกี่ยวข้องกับองค์การสหประชาชาติในเรื่องการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคทางหนึ่ง และอีกทางหนึ่งให้ทำความเข้าใจ

กับรัฐบาลของประเทศผู้รับความช่วยเหลือทางเทคนิค เพื่อจัดหาเงินทุนให้แก่โครงการต่าง ๆ ตามข้อนี้

(5) รายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อนี้ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสมัชชา และของคณะทำงานที่สมัชชาอาจจัดตั้งขึ้นเพื่อการนั้น ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตตามที่สมัชชากำหนด

ข้อ 52

ความสัมพันธ์กับบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งสนธิสัญญานี้

ห้ามมิให้บทบัญญัติในหมวดนี้กระทบกระเทือนบทบัญญัติทางการเงิน ที่บัญญัติไว้ในหมวดอื่นของสนธิสัญญานี้ และห้ามนำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับหมวดนี้ หรือการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้

หมวด 5

บทบัญญัติทางด้านบริหาร

ข้อ 53

สมัชชา

(1) (เอ) ภายใต้บังคับของข้อ 57 (8) ให้สมัชชาประกอบด้วยบรรดารัฐภาคีทั้งปวง

(บี) ให้รัฐบาลของแต่ละรัฐภาคีมีผู้แทนได้หนึ่งคน ซึ่งอาจมีผู้แทนสำรอง ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ช่วยก็ได้

(2) (เอ) ให้สมัชชา

(i) ดำเนินการทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการชำระไว้ และการพัฒนาสภาพ และการปฏิบัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญานี้

(ii) ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายเป็นการเฉพาะตามบทบัญญัติอื่น ๆ ของสนธิสัญญานี้

(iii) ให้แนวทางแก่สำนักกระหว่างประเทศในการจัดเตรียมการประชุมต่าง ๆ เพื่อพิจารณาปรับปรุงสนธิสัญญา

(iv) พิจารณาทบทวนและให้ความเห็นชอบรายงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้อำนวยการใหญ่เกี่ยวกับสภาพ และออกคำสั่งที่จำเป็นทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ภายในอำนาจของสภาพ

(v) พิจารณาทบทวนและให้ความเห็นชอบรายงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะกรรมการบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามวรรค (9) และออกคำสั่งแก่คณะกรรมการนั้น

(vi) พิจารณากำหนดโครงการและให้ลงมติยอมรับงบประมาณของสหภาพที่มีขึ้นทุกสามปี และให้ความเห็นชอบบัญชีครั้งล่าสุดของสหภาพ

(vii) ลงมติยอมรับข้อบังคับทางการเงินของสหภาพ

(viii) จัดตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานตามที่เห็นสมควรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสหภาพ

(ix) พิจารณาว่าจะอนุญาตให้รัฐอื่นใดที่ไม่ได้เป็นรัฐภาคี องค์การระดับระหว่างประเทศ และองค์การเอกชนระหว่างประเทศภายใต้บังคับบทบัญญัติวรรค (8) เข้าร่วมการประชุมของสมัชชาในฐานะผู้สังเกตการณ์

(x) กระทำการอื่นใดที่เห็นสมควร เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสหภาพ และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เห็นสมควรตามสนธิสัญญานี้

(ง) ในเรื่องที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับสหภาพอื่น ๆ ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลองค์การ ให้สมัชชามีคำวินิจฉัยหลังจากที่ได้รับฟังคำแนะนำจากคณะกรรมการประสานงานขององค์การแล้ว

(3) ผู้แทนคนหนึ่งอาจเป็นผู้แทนและลงคะแนนเสียงในนามของรัฐหนึ่งเท่านั้น

(4) ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐมีสิทธิออกเสียงได้หนึ่งเสียง

(5) (เอ) ในการประชุมต้องมีรัฐภาคีมาประชุมจำนวนกึ่งหนึ่งจึงจะครบองค์ประชุม

(บี) ในกรณีที่ไม่ครบองค์ประชุม สมัชชาอาจทำคำวินิจฉัยได้ แต่คำวินิจฉัยเหล่านั้นจะมีผลบังคับต่อเมื่อมีการลงคะแนนเสียงผ่านทางจดหมายโต้ตอบตามที่กำหนดในข้อบังคับ และมีจำนวนการลงคะแนนครบองค์ประชุมและได้เสียงข้างมากตามที่กำหนดในข้อบังคับ เว้นแต่ที่เป็นคำวินิจฉัยเกี่ยวกับระเบียบวิธีพิจารณาของสมัชชาเอง

(6) (เอ) ภายใต้บังคับบทบัญญัติข้อ 47 (2) (บี) ข้อ 58 (2) (บี) ข้อ 58 (3) และข้อ 61 (2) (บี) คำวินิจฉัยของสมัชชาต้องได้คะแนนเสียงจำนวนสองในสามของจำนวนที่ออกเสียงทั้งหมด

(บี) การงดออกเสียงมิให้นับเป็นคะแนนเสียง

(7) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของรัฐภาคีที่ผูกพันตามหมวด 2 โดยเฉพาะ การกล่าวถึงรัฐภาคีในวรรค (4) วรรค (5) และวรรค (6) ให้ถือว่าใช้บังคับกับรัฐที่ผูกพันตามหมวด 2 เท่านั้น

(8) ให้องค์การระดับระหว่างประเทศใดที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศหรือองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้สังเกตการณ์ของสมัชชา

(9) เมื่อจำนวนรัฐภาคีมีมากกว่า 40 ประเทศแล้ว ให้สมัชชาจัดตั้งคณะกรรมการ บริหารขึ้น การกล่าวถึงคณะกรรมการบริหารในสนธิสัญญานี้และข้อบังคับ ให้ถือว่าเป็นการกล่าวถึงคณะกรรมการนั้นทันทีที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นแล้ว

(10) จนกว่าจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหาร ให้สมาชิกให้ความเห็นชอบโครงการและงบประมาณประจำปีที่ผู้อำนวยการใหญ่จัดทำขึ้น ภายในขอบเขตของโครงการและงบประมาณที่ทำการขึ้นทุกสามปี

(11) (เอ) ให้สมาชิกมีการประชุมสมัยสามัญทุก ๆ สองปีปฏิทินโดยมีผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้เรียกประชุม และหากไม่มีสถานการณ์พิเศษอื่นใด ให้จัดประชุมตามกำหนดเวลาและสถานที่เดียวกันกับการประชุมสมาชิกใหญ่ขององค์การ

(บี) ให้สมาชิกมีการประชุมสมัยวิสามัญเมื่อผู้อำนวยการใหญ่เรียกประชุมตามที่คณะกรรมการบริหารร้องขอ หรือตามที่รัฐภาคีจำนวนหนึ่งในสี่ร้องขอ

(12) ให้สมาชิกลงมติยอมรับระเบียบการดำเนินงานของสมาชิกเอง

ข้อ 54

คณะกรรมการบริหาร

(1) เมื่อสมาชิกได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารขึ้นแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติต่อไปนี้

(2) (เอ) ภายใต้บังคับแห่งข้อ 57 (8) ให้คณะกรรมการบริหารประกอบด้วยรัฐที่สมาชิกเลือกจากรัฐต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกของสมาชิก

(บี) ให้รัฐบาลของแต่ละรัฐสมาชิกของคณะกรรมการบริหารมีผู้แทนหนึ่งคน ซึ่งอาจมีผู้แทนสำรอง ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญหลายคนเป็นผู้ช่วยก็ได้

(3) ให้จำนวนรัฐสมาชิกของคณะกรรมการบริหารเท่ากับหนึ่งในสี่ของจำนวนรัฐสมาชิกของสมาชิก ในการจัดจำนวนสมาชิก ให้นำจำนวนสมาชิกทั้งหมดมาหารด้วยสี่แล้วเหลือเศษเท่าไรให้ตัดทิ้งไป

(4) ในการเลือกสมาชิกของคณะกรรมการบริหาร ให้สมาชิกคำนึงถึงการกระจายตัวทางภูมิศาสตร์อย่างเท่าเทียมกัน

(5) (เอ) ให้สมาชิกของคณะกรรมการบริหารแต่ละประเทศมีวาระการดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปิดสมัยประชุมของสมาชิกที่ได้มีการเลือกสมาชิกคณะกรรมการบริหารคณะนั้นไปจนถึงปิดสมัยประชุมสามัญของสมาชิกครั้งถัดไป

(บี) สมาชิกของคณะกรรมการบริหารอาจได้รับเลือกอีกได้ แต่ให้มีจำนวนสูงสุดได้ไม่เกินสองในสามของจำนวนสมาชิกดังกล่าวเท่านั้น

(ซ) ให้สมาชิกกำหนดรายละเอียดของระเบียบที่ใช้กับการเลือกและการที่อาจได้รับเลือกอีกครั้งของสมาชิกคณะกรรมการบริหาร

(6) (เอ) ให้คณะกรรมการบริหาร

(i) จัดทำร่างวาระการประชุมของสมาชิก

(ii) จัดทำข้อเสนอแนะต่อสมาชิกในเรื่องร่างโครงการและงบประมาณรายสองปีของสหภาพที่ผู้อำนวยการใหญ่จัดทำขึ้น

(iii) (ยกเลิก)

(iv) เสนอรายงานที่ผู้อำนวยการใหญ่จัดทำขึ้นเป็นระยะ ๆ และรายงานการสอบบัญชีประจำปีต่อสมาชิก พร้อมความเห็นตามสมควร

(v) ดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการของผู้อำนวยการใหญ่ตามโครงการของสหภาพเป็นไปด้วยดีตามคำวินิจฉัยของสมาชิกและโดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างสองสมัยประชุมสามัญของสมาชิก

(vi) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายตามสนธิสัญญาฉบับนี้

(ข) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของสหภาพอื่น ๆ ที่กำกับดูแลโดยองค์การให้คณะกรรมการบริหารมีคำวินิจฉัยหลังจากที่ได้หารือคณะกรรมการประสานงานขององค์การแล้ว

(7) (เอ) ให้คณะกรรมการบริหารมีการประชุมสามัญสามัญปีละครั้ง โดยมีผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้เรียกประชุม และควรที่จะจัดประชุมในระยะเวลาและสถานที่เดียวกันกับคณะกรรมการประสานงานขององค์การ

(ข) ให้คณะกรรมการบริหารมีการประชุมสามัญวิสามัญโดยมีผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้เรียกประชุม โดยการริเริ่มของผู้อำนวยการใหญ่เอง หรือเมื่อประธานหรือสมาชิกจำนวนหนึ่งในสี่ของคณะกรรมการร้องขอก็ได้

(8) (เอ) ให้รัฐสมาชิกของคณะกรรมการบริหารมีสิทธิออกเสียงได้หนึ่งเสียง

(ข) ในการประชุมคณะกรรมการบริหารต้องมีสมาชิกจำนวนกึ่งหนึ่งมาประชุมจึงจะครบองค์ประชุม

(ซ) คำวินิจฉัยจะต้องได้รับเสียงข้างมากของจำนวนผู้ที่ลงคะแนน

(ด) การงดออกเสียงมิให้นับเป็นคะแนนเสียง

(ฉ) ผู้แทนคนหนึ่ง อาจเป็นผู้แทนและออกเสียงในนามของรัฐเดียวเท่านั้น

(9) รัฐภาคีที่มีใช้สมาชิกของคณะกรรมการบริหาร จะต้องได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมการประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ได้ เช่นเดียวกับองค์การระดับระหว่างประเทศที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศหรือองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ

- (10) ให้คณะกรรมการบริหารลงมติยอมรับระเบียบดำเนินงานของคณะกรรมการเอง

ข้อ 55

สำนักระหว่างประเทศ

- (1) งานด้านบริหารที่เกี่ยวข้องกับสหภาพ ให้ดำเนินการโดยสำนักระหว่างประเทศ
- (2) ให้สำนักระหว่างประเทศจัดให้มีฝ่ายเลขานุการของหน่วยงานต่างๆ ของสหภาพ
- (3) ให้ผู้อำนวยการใหญ่เป็นหัวหน้าผู้บริหารของสหภาพ และทำหน้าที่แทนสหภาพ
- (4) ให้สำนักระหว่างประเทศตีพิมพ์หนังสือประกาศโฆษณาและสิ่งพิมพ์อื่นๆ ตามที่กำหนดในข้อบังคับหรือตามที่สมัชชาร้องขอ
- (5) ในข้อบังคับให้ระบุการบริการต่างๆ ที่สำนักงานในประเทศจะต้องปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือสำนักระหว่างประเทศ องค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศ และองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศในการปฏิบัติหน้าที่ตามสนธิสัญญาฉบับนี้
- (6) ผู้อำนวยการใหญ่และคณะเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการใหญ่มอบหมายเข้าร่วมประชุม โดยไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง ในการประชุมทั้งหมดของสมัชชา คณะกรรมการบริหาร และ คณะกรรมการหรือคณะทำงานอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญานี้และข้อบังคับ ให้ผู้อำนวยการใหญ่หรือเจ้าหน้าที่คนหนึ่งซึ่งผู้อำนวยการใหญ่มอบหมายเป็นเลขานุการโดยตำแหน่งของ คณะกรรมการหรือคณะทำงานเหล่านั้น
- (7) (เอ) ให้สำนักระหว่างประเทศจัดเตรียมการประชุมเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข สนธิสัญญา ตามคำแนะนำของสมัชชาและโดยร่วมมือกับคณะกรรมการบริหาร
 - (บี) สำนักระหว่างประเทศอาจหารือกับองค์กรระดับระหว่างประเทศ และองค์กร เอกชนระหว่างประเทศต่างๆ เกี่ยวกับการเตรียมการประชุมเพื่อปรับปรุงแก้ไขสนธิสัญญา
 - (ซี) ให้ผู้อำนวยการใหญ่และบุคคลที่ผู้อำนวยการใหญ่มอบหมายมีส่วนร่วมอภิปราย ในการประชุมเพื่อปรับปรุงแก้ไขสนธิสัญญาโดยไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง
- (8) ให้สำนักระหว่างประเทศปฏิบัติภารกิจอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 56

คณะกรรมการเพื่อความร่วมมือทางเทคนิค

- (1) ให้สมัชชาจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อความร่วมมือทางเทคนิค (ซึ่งในข้อนี้ให้เรียกว่า “คณะกรรมการ”)

- (2) (เอ) ให้สมัชชากำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการและแต่งตั้งสมาชิก ของคณะกรรมการ โดยคำนึงถึงการเป็นตัวแทนของประเทศกำลังพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันด้วย
- (บี) ให้องค์การตรวจค้นระหว่างประเทศ และองค์การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศเป็นสมาชิกโดยตำแหน่งของคณะกรรมการ ในกรณีที่สำนักงานนั้นเป็นสำนักงานในประเทศของรัฐภาคี รัฐนั้นจะไม่สามารถมีผู้แทนมาเพิ่มในคณะกรรมการอีก
- (ซี) ถ้าจำนวนรัฐภาคีมีเพียงพอ ให้จำนวนสมาชิกทั้งหมดของคณะกรรมการมีจำนวนมากกว่าสองเท่าของจำนวนสมาชิกโดยตำแหน่ง
- (ดี) ให้ผู้อำนวยการใหญ่เชิญผู้แทนขององค์กรต่าง ๆ ที่มีส่วนได้เสียเข้าร่วมอภิปรายในเรื่องที่องค์การเหล่านั้นมีส่วนได้เสีย โดยการริเริ่มของผู้บริหารใหญ่เองหรือเมื่อคณะกรรมการร้องขอก็ได้
- (3) จุดมุ่งหมายของคณะกรรมการ คือ ให้ความช่วยเหลือ โดยการให้คำปรึกษาและคำแนะนำเพื่อ
- (i) ปรับปรุงการให้บริการตามสนธิสัญญานี้อย่างสม่ำเสมอ
- (ii) ทำให้มั่นใจว่าองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศและองค์การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก มีกระบวนการจัดเอกสารและวิธีการดำเนินงานที่เป็นเอกภาพในระดับสูงสุด และมีรายงานที่มีคุณภาพสูงเท่าเทียมกันในระดับสูงสุด และ
- (iii) แก้ไขปัญหาทางเทคนิค โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศให้มีเพียงแห่งเดียว ทั้งนี้ โดยการริเริ่มของสมัชชาหรือคณะกรรมการบริหาร
- (4) รัฐภาคีและองค์การระหว่างประเทศใดที่มีส่วนได้เสีย อาจมีหนังสือถึงคณะกรรมการเพื่อสอบถามปัญหาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการก็ได้
- (5) คณะกรรมการอาจเสนอคำปรึกษาและคำแนะนำให้แก่ผู้อำนวยการใหญ่ หรือส่งผ่านผู้อำนวยการใหญ่ไปยังสมัชชา คณะกรรมการบริหาร องค์การตรวจค้นระหว่างประเทศและองค์การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศทุกแห่งหรือบางแห่ง และสำนักงานรับคำขอทุกแห่งหรือบางแห่งก็ได้
- (6) (เอ) ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ให้ผู้อำนวยการใหญ่ส่งข้อความของคำปรึกษาและคำแนะนำทั้งหมดของคณะกรรมการให้แก่คณะกรรมการบริหาร ซึ่งผู้อำนวยการใหญ่อาจให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความนั้นด้วยก็ได้
- (บี) คณะกรรมการบริหารอาจแสดงความเห็นที่มีต่อคำปรึกษา คำแนะนำหรือกิจกรรมอื่นใดของคณะกรรมการ และอาจขอให้คณะกรรมการศึกษาและทำรายงานเกี่ยวกับปัญหาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการบริหารอาจส่งคำปรึกษา คำแนะนำและรายงานของคณะกรรมการพร้อมด้วยข้อคิดเห็นตามที่สมควรให้แก่สมัชชาก็ได้

- (7) จนกว่าจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหาร การกล่าวถึงคณะกรรมการบริหารในวรรค (6) ให้หมายความว่าถึงสมัยชงา
- (8) รายละเอียดของการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสมัยชงา

ข้อ 57

การเงิน

- (1) (เอ) ให้สหภาพมีงบประมาณ
- (บี) งบประมาณของสหภาพให้รวมถึง รายได้และค่าใช้จ่ายของสหภาพ และการช่วยเหลืองบประมาณค่าใช้จ่ายร่วมของสหภาพต่าง ๆ ที่กำกับดูแลโดยองค์การ
- (ซี) ค่าใช้จ่ายที่ไม่อาจถือได้ว่ามาจากสหภาพเพียงแห่งเดียวเท่านั้น แต่มาจากสหภาพอื่น ๆ ที่กำกับดูแลโดยองค์การด้วย ให้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายร่วมของสหภาพต่าง ๆ ส่วนแบ่งในค่าใช้จ่ายร่วมดังกล่าวของสหภาพให้แบ่งตามสัดส่วนของผลประโยชน์ที่สหภาพมีอยู่ในค่าใช้จ่ายร่วมนั้น
- (2) ให้ตั้งงบประมาณของสหภาพโดยคำนึงถึงความจำเป็นในการประสานงานกับงบประมาณของสหภาพอื่น ๆ ที่กำกับดูแลโดยองค์การ
- (3) ภายใต้บังคับบทบัญญัติวรรค (5) ให้งบประมาณของสหภาพได้รับเงินจากแหล่งรายได้ดังต่อไปนี้
- (i) ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากบริการของสำนักระหว่างประเทศใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสหภาพ
- (ii) การขาย หรือค่าลิขสิทธิ์ในสิ่งพิมพ์ของสำนักระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสหภาพ
- (iii) ของขวัญ มรดก และเงินช่วยเหลือต่าง ๆ
- (iv) ค่าเช่า ผลประโยชน์ และรายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ
- (4) ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายของสำนักระหว่างประเทศ และราคาของสิ่งพิมพ์ของสำนักระหว่างประเทศให้กำหนดในอัตราที่เพียงพอในสถานการณ์ปกติสำหรับค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสำนักระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานตามสนธิสัญญานี้
- (5) (เอ) ถ้าหากสิ้นปีงบประมาณใดมีการขาดดุล ให้รัฐภาคีมีส่วนร่วมชำระเงินสนับสนุนให้เพียงพอกับที่ขาดดุลนั้นตามบทบัญญัติของอนุวรรค (บี) และ (ซี)

- (ข) ให้สมาชิกกำหนดจำนวนเงินสนับสนุนของแต่ละรัฐภาคี โดยคำนึงถึงจำนวนคำขอระหว่างประเทศที่ยื่นมาจากแต่ละรัฐในปีที่นั้น ๆ
- (ค) ถ้ามีวิธีอื่นที่จะช่วยชดเชยการขาดดุลได้บ้างหรือเพียงบางส่วนเป็นการชั่วคราว สมาชิกอาจพิจารณาให้ยกยอดการขาดดุลไปก่อน และไม่ต้องร้องขอให้รัฐภาคีชำระเงินสนับสนุนก็ได้
- (ค) ถ้าสถานการณ์ทางการเงินของสหภาพเอื้ออำนวย สมาชิกอาจวินิจฉัยให้คืนเงินสนับสนุนที่ได้รับชำระตามอนุวรรค (เอ) คืนให้แก่รัฐภาคีที่ได้ชำระเงินนั้นมาก็ได้
- (ง) รัฐภาคีที่มีได้ชำระเงินสนับสนุนตามอนุวรรค (ข) ภายในสองปีนับจากวันครบกำหนดชำระตามที่สมาชิกกำหนด รัฐภาคีนั้นไม่สามารถใช้สิทธิลงคะแนนเสียงในองค์กรใด ๆ ของสหภาพ อย่างไรก็ตาม องค์กรใด ๆ ของสหภาพอาจอนุญาตให้ประเทศนั้นยังคงมีสิทธิลงคะแนนเสียงในองค์กรนั้น หากเห็นว่าการชำระเงินล่าช้าขึ้นเกิดจากสถานการณ์พิเศษ หรือไม่อาจหลีกเลี่ยงได้
- (6) ถ้างบประมาณไม่ได้การรับอนุมัติก่อนเริ่มต้นปีงบประมาณใหม่ ให้งบประมาณในปีใหม่นั้นอยู่ในระดับเดียวกับงบประมาณของปีที่ผ่านมา ตามที่กำหนดในข้อบังคับทางการเงิน
- (7) (เอ) ให้สหภาพมีกองทุนงบทำการ ซึ่งได้มาจากการชำระเงินเพียงครั้งเดียวของแต่ละรัฐภาคี หากกองทุนมีไม่พอใช้จ่าย ให้สมาชิกจัดหาเพิ่มเติมให้ และหากมีบางส่วนเกินความต้องการก็ให้ส่งคืนไป
- (ข) ให้สมาชิกเป็นผู้กำหนดจำนวนเงินในการชำระครั้งแรกของแต่ละรัฐภาคีให้แก่กองทุนดังกล่าว หรือการมีส่วนร่วมของแต่ละรัฐภาคีในการเพิ่มเงินกองทุนตามหลักการเดียวกับที่กำหนดตามวรรค (5) (ข)
- (ค) ให้สมาชิกกำหนดเงื่อนไขการชำระเงินตามข้อเสนอของผู้ดำเนินการใหญ่ หลังจากที่ได้ฟังคำแนะนำจากคณะกรรมการประสานงานขององค์กรแล้ว
- (ค) ให้คืนเงินแก่รัฐภาคีตามสัดส่วนจำนวนเงินที่แต่ละรัฐชำระมา โดยให้คำนึงถึงวันที่ชำระเงินดังกล่าวด้วย
- (8) (เอ) ในความตกลงจัดตั้งสำนักงานใหญ่ซึ่งได้ทำขึ้นกับรัฐที่องค์กรมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ให้กำหนดว่า เมื่อใดก็ตามที่กองทุนงบทำการมีเงินไม่พอใช้จ่าย ให้รัฐนั้นออกเงินล่วงหน้าให้ก่อน จำนวนเงินที่ออกให้ล่วงหน้าและเงื่อนไขต่าง ๆ ในการอนุมัติให้เป็นไปตามความตกลงที่

ทำขึ้นแยกต่างหากระหว่างรัฐนั้น ๆ กับองค์การ トラบิตที่ประเทศนั้นยังมีพันธกรณีที่จะต้องออกเงินล่วงหน้า ให้ประเทศนั้นมีที่นั่งโดยตำแหน่งในสมัชชาและคณะกรรมการบริหารด้วย

(บี) รัฐที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) และองค์การต่างก็มีสิทธิบอกเลิกพันธกรณีในการออกเงินล่วงหน้าโดยการแจ้งเป็นหนังสือ การบอกเลิกดังกล่าวให้มีผลเมื่อครบกำหนดสามปี นับแต่สิ้นปีที่ได้มีหนังสือแจ้งดังกล่าว

(9) การสอบบัญชีให้กระทำโดยรัฐภาคีประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ หรือโดยผู้สอบบัญชีภายนอกตามที่กำหนดในข้อบังคับทางการเงิน โดยสมัชชามอบหมายและบุคคลเหล่านั้นต้องตกลงด้วย

ข้อ 58

ข้อบังคับ

(1) ข้อบังคับแนบท้ายสนธิสัญญาฉบับนี้ มีกฎเกี่ยวกับ

(i) เรื่องต่างๆ ที่สนธิสัญญานี้อ้างถึงข้อบังคับอย่างชัดเจน หรือที่สนธิสัญญานี้บัญญัติโดยชัดเจนว่าได้บัญญัติขึ้นหรือให้บัญญัติขึ้น

(ii) ข้อกำหนด เนื้อหาสาระ หรือการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหาร

(iii) รายละเอียดใดๆ ที่เป็นประโยชน์ในการบังคับการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของสนธิสัญญาฉบับนี้

(2) (เอ) สมัชชาอาจแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับก็ได้

(บี) ภายใต้บังคับบทบัญญัติวรรค (3) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับต้องได้คะแนนเสียงจำนวนสามในสี่ของจำนวนที่ลงคะแนน

(3) (เอ) ข้อบังคับที่ระบุกฎต่างๆ ที่อาจมีการแก้ไขเพิ่มเติมได้

(i) โดยความยินยอมอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์เท่านั้น หรือ

(ii) ถ้าไม่มีรัฐภาคีซึ่งสำนักงานในประเทศของรัฐนั้นปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์กรตรวจค้นระหว่างประเทศหรือองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศไม่เห็นด้วย และในกรณีที่องค์กรดังกล่าวเป็นองค์กรระดับระหว่างประเทศ ถ้ารัฐภาคีขององค์กรนั้นซึ่งได้รับมอบอำนาจเพื่อวัตถุประสงค์นั้นจากรัฐภาคีอื่นๆ ภายในหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ขององค์กรนั้นต้องไม่เห็นด้วย

(บี) การตัดกฎต่างๆ จากข้อกำหนดที่ใช้บังคับอยู่ออกไปในภายภาคหน้า ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในอนุวรรค (เอ) (i) หรือ (เอ) (ii) ตามลำดับอย่างครบถ้วนก่อน

(ซี) การนำกฎใดๆ ในข้อกำหนดอันใดอันหนึ่งที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) เข้ามารวมไว้ในภายภาคหน้า ต้องได้รับความยินยอมโดยเอกฉันท์

(4) ข้อบังคับกำหนดให้มีการจัดทำข้อปฏิบัติของฝ่ายบริหารโดยผู้อำนวยการใหญ่ ภายใต้การควบคุมของสมัชชา

(5) ในกรณีที่เกิดความขัดแย้งระหว่างบทบัญญัติของในสนธิสัญญาและข้อบังคับให้
บังคับใช้บทบัญญัติของสนธิสัญญานี้

หมวด 6

ข้อพิพาท

ข้อ 59

ข้อพิพาท

ภายใต้บังคับข้อ 64 (5) เมื่อมีข้อพิพาทใดๆ ในระหว่างรัฐภาคีด้วยกันสองประเทศขึ้นไป
ไปเกี่ยวกับการตีความหรือการบังคับใช้สนธิสัญญานี้หรือข้อบังคับ ซึ่งไม่อาจตกลงกันได้โดยการ
เจรจา รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจนำข้อพิพาทขึ้นสู่ศาลยุติธรรมระหว่าง
ประเทศโดยการยื่นฟ้องตามธรรมนูญของศาลนั้น เว้นแต่รัฐที่เกี่ยวข้องต่างเห็นด้วยกับการระงับ
ข้อพิพาทด้วยวิธีอื่น รัฐภาคีที่นำข้อพิพาทขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ
จะต้องแจ้งให้สำนักระหว่างประเทศทราบ และให้สำนักระหว่างประเทศแจ้งเรื่องดังกล่าวให้รัฐ
ภาคีอื่นทราบต่อไปด้วย

หมวด 7

การทบทวนและการแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 60

การทบทวนสนธิสัญญา

- (1) สนธิสัญญานี้อาจได้รับการทบทวนเป็นครั้งคราวโดยการประชุมใหญ่พิเศษของ
บรรดารัฐภาคีต่างๆ
- (2) ให้สมัชชาเป็นผู้ตัดสินใจในการเรียกประชุมเพื่อทบทวนสนธิสัญญา
- (3) ให้องค์การระดับระหว่างประเทศใดที่ได้รับแต่งตั้งเป็นองค์กรตรวจค้นระหว่าง
ประเทศหรือองค์กรตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศได้รับอนุญาตให้เข้าประชุมในฐานะผู้
สังเกตการณ์ในการประชุมเพื่อทบทวนสนธิสัญญาได้
- (4) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อ 53 (5), (9) และ (11) ข้อ 54 ข้อ 55 (4) ถึง (8) ข้อ 56
และข้อ 57 อาจกระทำการประชุมเพื่อทบทวนสนธิสัญญา หรือตามบทบัญญัติแห่งข้อ 61 ก็ได้

ข้อ 61

การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางเรื่องของสนธิสัญญา

- (1) (เอ) การเสนอแก้ไขเพิ่มเติมข้อ 53 (5), (9) และ (11) ข้อ 54 ข้อ 55 (4) ถึง (8)
ข้อ 56 และข้อ 57 อาจริเริ่มโดยรัฐใดๆ ที่เป็นสมาชิกของสมัชชา คณะกรรมการบริหาร หรือ
ผู้อำนวยการใหญ่เอง ก็ได้

(บี) ให้ผู้อำนวยการใหญ่แจ้งการเสนอแก้ไขดังกล่าวไปยังรัฐภาคีต่าง ๆ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 6 เดือนก่อนการพิจารณาของสมัชชา

(2) (เอ) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในวรรค (1) ต้องได้รับความเห็นชอบจากสมัชชา

(บี) การให้ความเห็นชอบต้องได้คะแนนเสียงจำนวนสามในสี่ของจำนวนที่ลงคะแนน

(3) (เอ) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในวรรค (1) ให้มีผลใช้บังคับเมื่อครบกำหนดหนึ่งเดือนหลังจากที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับหนังสือแจ้งการยอมรับเป็นหนังสือจากรัฐที่เป็นสมาชิกของสมัชชาจำนวนสามในสี่ที่รับรองการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ตามกระบวนการในรัฐธรรมนูญของแต่ละรัฐ

(บี) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อต่าง ๆ ดังกล่าวที่ได้ยอมรับกันแล้ว ให้มีผลผูกพันรัฐที่เป็นสมาชิกของสมัชชาทั้งหมด นับตั้งแต่วันที่การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมใดที่เพิ่มพันธกรณีทางการเงินของรัฐภาคีต่าง ๆ จะผูกพันเฉพาะรัฐที่ได้แจ้งยอมรับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวแล้ว

(ซี) ให้การแก้ไขเพิ่มเติมที่ได้มีการยอมรับแล้วตามบทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) มีผลผูกพันทุกรัฐที่เข้ามาเป็นสมาชิกของสมัชชากายหลังจากที่การแก้ไขเพิ่มเติมตามบทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) นั้นมีผลใช้บังคับแล้ว

หมวด 8

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 62

การเข้าเป็นภาคีสันติสัญญา

(1) รัฐใด ๆ ที่เป็นสมาชิกของสหภาพระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม อาจสมัครเข้าเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญานี้ได้โดย

(i) การลงนาม ที่ตามด้วยการมอบสัตยาบันสาสน์ หรือ

(ii) การมอบภาคยานุวัติสาสน์

(2) สัตยาบันสาสน์และภาคยานุวัติสาสน์ให้ส่งมาให้ผู้อำนวยการใหญ่เก็บรักษาไว้

(3) ให้นำบทบัญญัติข้อ 24 ของอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม ฉบับกรุงสต็อกโฮล์ม มาใช้บังคับกับสนธิสัญญานี้ด้วย

(4) ห้ามมิให้เข้าใจไปว่าบทบัญญัติในวรรค (3) เป็นการรับรองหรือยอมรับโดยปริยายของรัฐภาคีประเทศหนึ่งในสถานการณ์จริงเกี่ยวกับดินแดนที่รัฐภาคีอื่น ๆ อาจบังคับใช้สนธิสัญญานี้ได้โดยอาศัยบทบัญญัติในวรรคนั้น

ข้อ 63

การเริ่มต้นมีผลบังคับใช้ของสนธิสัญญา

(1) (เอ) ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งวรรค (3) ให้สนธิสัญญานี้มีผลบังคับใช้เมื่อครบกำหนด 3 เดือนหลังจากที่มีรัฐต่าง ๆ จำนวน 8 รัฐมอบสัตยาบันสาสน์หรือภาคยานุวัติสาสน์แล้ว โดยที่รัฐดังกล่าวอย่างน้อย 4 รัฐได้เป็นไปตามเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(i) ตามสถิติรายปีของปีล่าสุดที่ประกาศโดยสำนักระหว่างประเทศ มีจำนวนคำขอที่ยื่นในรัฐนั้นเกินกว่า 40,000 คำขอ

(ii) ตามสถิติรายปีของปีล่าสุดที่ประกาศโดยสำนักระหว่างประเทศ ผู้ที่มีสัญชาติหรือมีภูมิลำเนาของรัฐนั้นได้ยื่นคำขอในประเทศอื่นหนึ่งประเทศ อย่างน้อย 1,000 คำขอ

(iii) ตามสถิติรายปีของปีล่าสุดที่ประกาศโดยสำนักระหว่างประเทศ สำนักงานในประเทศของรัฐนั้นได้รับคำขออย่างน้อย 10,000 คำขอ จากผู้ที่มีสัญชาติหรือภูมิลำเนาในประเทศอื่น

(บี) เพื่อประโยชน์ของวรรคนี้ คำว่า “คำขอ” ไม่รวมคำขอรับอนุสิทธิบัตรด้วย

(2) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (3) รัฐใดซึ่งมิได้เข้าเป็นภาคีของสนธิสัญญานี้ในขณะที่สนธิสัญญามีผลบังคับใช้ตามวรรค (1) ให้สนธิสัญญานี้มีผลผูกพันเมื่อครบกำหนดสามเดือนนับแต่วันที่ประเทศนั้นได้ส่งมอบสัตยาบันสาสน์หรือภาคยานุวัติสาสน์

(3) อย่างไรก็ตาม ให้บทบัญญัติหมวด 2 และบทบัญญัติตามข้อบังคับที่สอดคล้องกันซึ่งอยู่แนบท้ายสนธิสัญญานี้ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่รัฐต่าง ๆ จำนวน 3 รัฐ ซึ่งแต่ละรัฐเป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในวรรค (1) อย่างน้อยหนึ่งในสามข้อ ได้เข้าเป็นภาคีของสนธิสัญญาแล้ว โดยมีได้ประกาศตามที่บัญญัติในข้อ 64 (1) ว่าไม่ประสงค์จะผูกพันในบทบัญญัติของหมวด 2 อย่างไรก็ตาม วันดังกล่าวจะต้องมีใช้วันก่อนวันที่สนธิสัญญานี้เริ่มมีผลบังคับใช้ตามวรรค (1)

ข้อ 64

ข้อสงวน

- (1) (เอ) รัฐใด ๆ อาจประกาศว่าไม่ประสงค์จะผูกพันกับบทบัญญัติในหมวด 2
- (บี) รัฐต่าง ๆ ที่ทำคำประกาศตามอนุวรรค (เอ) ไม่ต้องผูกพันกับบทบัญญัติในหมวด 2 และบทบัญญัติต่าง ๆ ในข้อบังคับที่สอดคล้องกัน
- (2) (เอ) รัฐใด ๆ ที่มีได้ทำคำประกาศตามวรรค (1) (เอ) อาจประกาศว่า
- (i) ไม่ประสงค์จะผูกพันกับบทบัญญัติข้อ 39 (1) ในเรื่องการจัดให้มีสำเนาคำขอระหว่างประเทศและคำแปลของคำขอนั้น (ตามที่กำหนด)
- (ii) พันธกรณีในการชะลอการดำเนินการภายในประเทศตามที่กำหนดในข้อ 40 จะต้องไม่ขัดขวางการประกาศโฆษณาคำขอระหว่างประเทศหรือคำแปลของคำขอนั้นโดยหรือผ่านสำนักงานในประเทศของรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ให้เป็นที่เข้าใจว่ารัฐดังกล่าวจะไม่ได้รับยกเว้นจากข้อจำกัดที่บัญญัติในข้อ 30 และข้อ 38
- (บี) ประเทศต่าง ๆ ที่ทำคำประกาศเช่นนั้นย่อมต้องผูกพันตามนั้น
- (3) (เอ) รัฐใด ๆ อาจประกาศว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐนั้น คำขอระหว่างประเทศไม่จำเป็นต้องมีการประกาศโฆษณาระหว่างประเทศก็ได้
- (บี) ถ้าในขณะที่สิ้นสุดระยะเวลา 18 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก คำขอระหว่างประเทศนั้นมีแต่เพียงการมอบหมายรัฐที่ได้ทำคำประกาศตามอนุวรรค (เอ) คำขอระหว่างประเทศนั้นจะไม่ถูกประกาศโฆษณาตามนัยข้อ 21 (2)
- (ซี) อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ใช้บังคับบทบัญญัติในอนุวรรค (บี) ให้สำนักกระหว่างประเทศประกาศโฆษณาคำขอระหว่างประเทศนั้น ถ้าหากว่า
- (i) ผู้ยื่นคำขอร้องขอตามที่บัญญัติในข้อบังคับ
- (ii) มีการประกาศโฆษณาคำขอในประเทศ หรือสิทธิบัตรที่มีรากฐานมาจากคำขอระหว่างประเทศ ซึ่งกระทำโดยหรือในนามของสำนักงานในประเทศของรัฐที่ได้รับมอบหมายที่ได้ทำคำประกาศตามอนุวรรค (เอ) ให้สำนักกระหว่างประเทศประกาศโฆษณาในทันทีหลังจากการประกาศโฆษณาของสำนักงานในประเทศของรัฐนั้น แต่จะต้องไม่ประกาศโฆษณาก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 18 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรก
- (4) (เอ) รัฐใด ซึ่งมีกฎหมายภายในบัญญัติให้สิทธิบัตรในรัฐนั้นมีผลเป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้วตั้งแต่วันก่อนการประกาศโฆษณา แต่ไม่มีผลเทียบเท่ากับวันยื่นคำขอที่แท้จริงในรัฐนั้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณางานที่ปรากฏอยู่แล้ว ซึ่งวันยื่นคำขอครั้งแรกถูกขอถือสิทธิตามอนุสัญญา

กรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม รัฐนั้นอาจประกาศว่า การยื่นคำขอระหว่างประเทศที่มอบหมายรัฐนั้นนอกราชอาณาจักร ไม่มีผลเทียบเท่ากับการยื่นคำขอที่แท้จริงในรัฐนั้น เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาที่ปรากฏอยู่แล้ว

(บี) รัฐใดที่ทำคำประกาศตามอนุวรรค (เอ) ไม่ต้องผูกพันกับบทบัญญัติในข้อ 11 (3) เท่าที่ทำคำประกาศนั้น

(ซี) รัฐใดที่ทำคำประกาศตามอนุวรรค (เอ) จะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาเดียวกันว่าคำขอระหว่างประเทศที่มอบหมายรัฐนั้น เริ่มมีผลเป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้วในรัฐนั้น ตั้งแต่วันใด และภายใต้เงื่อนไขใด คำประกาศดังกล่าวอาจมีการปรับแก้เมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งไปยังผู้อำนวยการใหญ่

5) แต่ละรัฐอาจประกาศว่ารัฐของตนไม่ประสงค์ที่จะผูกพันตนเองกับข้อ 59 เมื่อมีข้อพิพาทใด ๆ เกิดขึ้นระหว่างรัฐภาคีที่ได้ทำคำประกาศนั้นกับรัฐภาคีอื่นใด ห้ามมิให้นำบทบัญญัติในข้อ 59 มาใช้บังคับ

(6) (เอ) คำประกาศใด ๆ ที่ได้ทำขึ้นตามข้อนี้ ให้ทำเป็นหนังสือ โดยอาจทำในขณะลงนามในสนธิสัญญานี้ ในขณะมอบสัตยาบันสาสน์หรือภาคยานุวัติสาสน์ หรือในเวลาใดภายหลัง จากนั้นโดยการแจ้งไปยังผู้อำนวยการใหญ่เว้นแต่กรณีที่กำลังถึงในวรรค (5) ในกรณีที่มีการแจ้งดังกล่าว ให้คำประกาศนั้นมีผลบังคับเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือนนับจากวันที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับแจ้ง และมีให้มีผลกระทบต่อคำขอระหว่างประเทศซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือนดังกล่าว

(บี) คำประกาศใด ๆ ที่ได้ทำขึ้นตามข้อนี้อาจถูกถอนไปเมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งไปยังผู้อำนวยการใหญ่ การถอนดังกล่าว ให้มีผลเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา 3 เดือนนับจากวันที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับแจ้ง และในกรณีที่มีการถอนคำประกาศตามวรรค (3) การถอนดังกล่าวมิให้กระทบต่อคำขอระหว่างประเทศที่ได้ยื่นไว้ก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 3 เดือนดังกล่าว

(7) ห้ามมิให้ตั้งข้อสงวนอื่นใดต่อสนธิสัญญานี้นอกจากข้อสงวนตามวรรค (1) ถึงวรรค (5)

ข้อ 65

การใช้บังคับแบบค่อยเป็นค่อยไป

(1) ถ้าความตกลงกับองค์การตรวจค้นระหว่างประเทศหรือองค์การตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศใด ๆ บัญญัติไว้เป็นการชั่วคราวให้จำกัดจำนวนหรือประเภทของคำขอระหว่างประเทศที่องค์การดังกล่าวรับที่จะดำเนินการ ให้สมัชชาลงมติให้นำมาตรการที่จำเป็นสำหรับการบังคับใช้แบบค่อยเป็นค่อยไปของสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเภทของ

คำขอระหว่างประเทศที่ระบุมาใช้ บทบัญญัตินี้ให้นำมาใช้บังคับกับคำร้องขอให้ตรวจค้นแบบ
ระหว่างประเทศตามข้อ 15 (5) ด้วย

(2) ภายใต้บังคับของบทบัญญัติในวรรค (1) ให้สมัชชากำหนดวันที่อาจยื่นคำขอระหว่าง
ประเทศและการแสดงความจำนงให้ตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศ โดยวันนั้น ๆ จะต้องไม่ช้า
กว่าหกเดือนนับตั้งแต่วันที่สนธิสัญญาฉบับนี้เริ่มมีผลใช้บังคับตามบทบัญญัติในข้อ 63 (1) หรือ
หลังจากที่หมวด 2 มีผลใช้บังคับได้ตามข้อ 63 (3) ตามลำดับ

ข้อ 66

การบอกเลิกสนธิสัญญา

(1) รัฐภาคีใดๆ อาจบอกเลิกสนธิสัญญาฉบับนี้ได้ โดยการแจ้งไปยังผู้อำนวยการใหญ่

(2) การบอกเลิกจะมีผลเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับ
แจ้งการบอกเลิกดังกล่าว การบอกเลิกนั้นมีให้กระทบต่อผลของคำขอระหว่างประเทศในรัฐที่ได้
บอกเลิก ถ้าคำขอระหว่างประเทศนั้นถูกยื่นก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือนดังกล่าว และรัฐที่
บอกเลิกเป็นรัฐที่ถูกเลือกด้วย ซึ่งการเลือกนั้นได้กระทำก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือนดังกล่าว

ข้อ 67

การลงนามและภาษา

(1) (เอ) ให้ลงนามสนธิสัญญาฉบับนี้ในต้นฉบับฉบับเดียวในภาษาอังกฤษและภาษา
ฝรั่งเศส โดยให้ถือว่าข้อความในทั้งสองภาษานั้นเป็นเอกสารที่แท้จริงเท่า ๆ กัน

(บี) หลังจากที่ได้หารือกับรัฐบาลต่างๆ ที่มีส่วนได้เสียแล้ว ให้ผู้อำนวยการใหญ่เป็น
ผู้จัดทำสนธิสัญญาฉบับที่เป็นทางการเป็นภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาโปรตุเกส ภาษารัสเซีย
และภาษาสเปน และภาษาอื่นๆ ที่สมัชชาอาจมอบหมายก็ได้

(2) สนธิสัญญาฉบับนี้เปิดให้ลงนาม ณ กรุงวอชิงตัน จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2513

ข้อ 68

หน้าที่ในการเก็บรักษาเอกสาร

(1) ต้นฉบับของสนธิสัญญาฉบับนี้ เมื่อไม่เปิดให้ลงนามกันอีกแล้ว ให้นำไปเก็บรักษาไว้ที่
ผู้อำนวยการใหญ่

(2) ให้ผู้อำนวยการใหญ่ส่งสำเนาของสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับแนบท้ายที่รับรอง
โดยผู้อำนวยการใหญ่จำนวนสองฉบับ ไปยังรัฐบาลของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการ
คุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมทุกรัฐ และส่งไปยังรัฐบาลของรัฐอื่นใดที่ร้องขอด้วย

(3) ให้ผู้อำนวยการใหญ่จดทะเบียนสนธิสัญญาฉบับนี้ไว้กับสำนักงานเลขาธิการแห่งสหประชาชาติ

(4) ให้ผู้อำนวยการใหญ่จัดส่งสำเนาการแก้ไขเพิ่มเติมของสนธิสัญญาฉบับนี้และข้อบังคับที่รับรองโดยผู้อำนวยการใหญ่จำนวน 2 ฉบับ ไปยังรัฐบาลของรัฐภาคีทุกรัฐ และส่งไปยังรัฐบาลของรัฐอื่นใดที่ร้องขอด้วย

ข้อ 69

การแจ้งให้ทราบ

ผู้อำนวยการใหญ่จะต้องแจ้งให้รัฐบาลของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมทุกรัฐทราบในเรื่อง

- (i) การลงนามตามข้อ 62
 - (ii) การเก็บรักษาสัตยาบันสาสน์และภาคยานุวัติสาสน์ตามข้อ 62
 - (iii) วันที่สนธิสัญญาฉบับนี้เริ่มมีผลใช้บังคับ และวันที่หมวด 2 ใช้บังคับได้ตามข้อ 63 (3)
 - (iv) คำประกาศใดๆ ตามข้อ 64 (1) ถึง (5)
 - (v) การถอนคำประกาศใดๆ ที่ได้ทำขึ้นตามข้อ 64 (6) (b)
 - (vi) การบอกเลิกสนธิสัญญาที่ได้รับตามข้อ 66 และ
 - (vii) คำประกาศใดๆ ที่ทำขึ้นตามข้อ 31 (4)
-